

155640/6967

14

சங்கலெம்

1
த

காணர சக.சுந்தரம்பள்ளா

சங்கிலியம்

சென்னை, 1944.

1. 'சமுதாதி' விபிம்பம்.
மாழ்வாசரம்.
2. நுருமகள் புத்தகாலை
கண்ணாதி.
3. எஸ். கிருஷ்ணசாமி
புத்திரசைகலை.
பெரியகலை.
மாழ்வாசரம்.
4. எஸ். பூங்குண்டன்
'தமிழகம்'
குட்டுசாசனம்.
கண்ணாதி.

ரூபா 2-50

696700

14
JAFFNA

சங்கிலியம்

155640

696700

கவிஞர்

காரை. செ. சுந்தரம்பிள்ளை

சென்னை நகர நிர்வாகப் பகுதி
நகராட்சித் துறை
சென்னை

சுழநாடு வெளியீடு

சுழந்திப்பாணம்.

155640 CC

சுழந்தி வெளியீடு

முதல் பதிப்பு : செத்திரை 1970

ஆசிரியர் : கவிஞர் காரை. செ. சுந்தரம்பிள்ளை

உரிமை : எஸ். பூங்குண்டன், கரையநகர்.

SANKILIYAM (a Tamil Epic)

First Edition : April 1970

Author : Poet Karai. S. Sundarampillai
(B. A. Lond.)

Copy Right : S. Poonkumran, Karainagar

Publishers : EELANADU Ltd. Jaffna.

காணிக்கை

நேஷனலுக்கு செந்தமிழைச் சீராக வெளியாக்ந்து
நாடுமேக வலத்த நலமுடையோன் - வாலுமர்த்த
சுந்தமுரு கேசல் சுழங்குக்கிர் இந்நூலை
வாழ்க்கையான் வலத்தேன் மலிந்தது.

பதிப்புரை

சுழந்தி திண்பத்திரிகை. இவ்வகைத் தமிழ் பேசும் மக்களுடைய நம்பிக்கையையும், ஆராத அன்பையும் பெற்றுது இப்பத்திரிகை. இன்னவா தமீழ் பேசும் மக்களின் கனிக்துறாக ஒன்றும் "சுழந்தி" நமது பண்பாட்டையும், கலாச்சாரப் பெருமைகளையும் காப்பாற்றுகின்ற ப்மமாக விளங்க வேண்டுமென்ற அடிப்படக் கருத்துளது. இதனும் நம்நாட்டின் அவ்வப்போது கிடைக்காரும், கிடைக்காது உண்டாகுபு அவர்தம் ஆக்கத்துக்கு உரமுட்டி வந்துகொண்டு

திண்சரிப் பத்திரிகையான சுழந்தி வெறும் கொண்டு ஏடாக மட்டும் சேவை செய்வதல்ல. இலக் கொப் படைப்புக்களைத் தாங்கி வரும் சங்கப் பலகை யாகவும் அது விளங்குகின்றது. இதற்கு "தாரமயமாக அன் னாஸிரை சுழந்தி இலக்கியப் படைப்பாளிகளை னக்தவெத்து, ஆக்கம் தருவதற்காக இலக்கியப் போட் டுகளை னவத்துத் தெரிவு செய்வப்பட்ட படைப்பாக ளுக்குரிய பரிசை வழங்கித் தனது அடிப்படக் கருத் துக்கணைய சொகுசுநிலைத வாசகர்கள் அறிவர்.

கடந்த ஆண்டு சுழந்தியின் 10 வது ஆண்டு நிறைவேளொட்டி சார் நடத்திய இலக்கியப் போட்டி களின் அங்கமாக விளங்கிய காலியப் போட்டியில் முதலாவது இடத்தைப் பெற்றது "சங்கிலிசங்கி" என்ற காலியமாகும். வாசகப் பெருமக்களின் வரவேற்புக் குறித்தானது இக் கிறப்ப யிரு காலியம், அவ்வப் போது வாசகர்களிடமிருந்து வந்த கருத்துரைகள் போற்படி காலியம் வாசகர்களிடையே ஏற்பட்ட வர வேற்கை நிலை கிறத்துவனவாக அமைத்தன. எனவே அளத நூலாருளில் நர முனைந்துள்ளோம்.

இக் காலியத்தில் ஆசிரியர் கவிஞர் காணா. சொ சுந்தரம்பிள்ளை. கடந்த ஆண்டு தெருறு எவறு

அவர் எழுதிய கவிதை நூலுக்கு இவ்வகை சாவித்திர
மண்டலத்தின் பரிசாகப் பெற்றவர். 1951 கவிதைப்
மேடைகளில் பரிசுகள் பெற்றவர். இரவிகிருஷ்ணக்குச்
சுலபுட்டத் கூறா கருத்துக்கள் உள்வாங்கிய பாடல்
களை அரங்கு தோறும் வழங்கிப் பேசும்பொழுது பெர்
தவர். ஆங்கிலச் சிவப் பட்டதாரியான தந்தையின்னை
ஆகிய செழிந்துப் தமிழிலும் பாண்டித்யம் உள்
ளவர். இய்கு பிராசனாகும் சந்திரியம் என்று சாவி
திரைகள் பண்டிதத்தாக இவர் பல நாட்கள் யாழ்
ப்பாண்டி சரித்திரத்தை ஆராய்ந்துள்ளார். இக் கால
காந்தியன் தொடர்புள்ள இடங்களுக்கு செல்லும் சென்று
சரித்திரத் தொடர்பான சான்றுகளைச் செலுத்துகின்றார்.
திரைக் கவிதையே பெரும்படி ஆராய்ச்சிக்குச் சான்று
அளவற்றது.

சுழத்தி: முன்னணியில் நீரும் இக் கவிதை
சாவித்திரை நூலாசிரியர்களுக்கிடம் காணாடு பெருமையா
வடிகிறது. வெறுமையே செல்லியோடு நீங்காத காணாடு
தம் நாட்டில் பண்டிதமானதற்கும் பண்டிதமானதற்கும்
ஆகக் கருவதற்கு முன்னில்கின்ற தென்பதற்கும் சாவி
திரை என்ன இவ்வகை சான்றுகும்

இக் கவிதையை வாசகப் பெருக்கள் மூல்
வைக்கிறோம். உங்கள் ஆதரவு மேல் மேலும் சுழத்தி
தூங்குகின்ற உதவும் என்று நம்புகிறோம்.

ஆசிரியர்

சுழத்தி
பாண்டி மண்டி
1951-1-20

சுழத்திப் பிரபல கவிதை

இ. நாகராசன்

வருங்கிய

வாழ்த்துப்பா

பண்டிதத் தமிழன் பண்பாட்டை
பாண்டிப் பாண்டித் திருநாடன் சுழ
சுலபுட்டத் கவிதைப்பே
கவந்தித் தந்த காவித்திரை
உண்டேன் உணர்ச்சி எழுதினவர்கள்
உணர்ச்சி எழுதினவர்கள்
இன்னுடன், வேந்தன் சந்திரியன்
வெற்றி வெற்றிற் கவிதைப்பே

தந்தும் கொற்கள் நனிகளையே
நனிகளையே புகழ்க்கப் புகழ்க்கவே
நன்ற வந்த காவித்திரை
கவிதை உணர்ச்சி எழுதினவர்கள்
கொண்டேன் கொன்ற காவித்திரை
கொண்டேன் கொன்ற காவித்திரை
இன்னுடன், வேந்தன் சந்திரியன்
இதயம் கவிதை எழுதினவர்கள்.

ஏனென வாழே இன்னுடன்
எழுதின வாழ்க்கை நனிகளையே
ஏனென வாழே வந்தவர்களின்
மேன்மை மேல் விரிவுசெய
கவிதை எழுதின வாழ்க்கை
இன்னுடன் தமிழர் மன்னவர்கள்
கொன்ற கவிதை எழுதினவர்கள்
தந்தும் வாழ்க்கை தந்தவர்கள்.

சூரன் சொல்லம் இவங்குவதை
 இவசலில் இன்னம் பொருளுவதை
 மோசல் மத்து உதறிடுவதை
 முயறிக் தனினை வாழ்வேனாகி
 வெருகு கிளைத்த வரலாற்றை
 விவக்கும் கலிவரம் மாற்றிப்பாண
 மாவில் துண்ணம் கரணினின்றும்
 உயர்ந்த கலிநூல் எளியனாட்டேன்.

பொன்னி ஏந்து பணக்கவளிகள்
 பொலோர் நயனம் விழுக்கு மன்னு
 கன்னந் தவிலை நத்துவளர்
 கவிநூல் காவல் மந்தநாள்
 பன்னூர் பரிந்து சித்திபதின்
 பாண்டு யாவும் பாவாகி
 இந்நூல் தனினை இவங்குவதை
 இதயம் உணர் மெழுகில் தோள்.

சந்தரன் பிள்ளை அரங்குவலித்
 சொல்லால் அணிந்து மலையுலகம்
 சந்தர் கிழந்து கலை உலகம்
 கட்டுரை நடைகள் அமைத்தபொன்
 இந்த நூலில் இவ்வினமையும்
 எதிவார் பண்பும் அலாபெருமை
 எந்த நூலும் வார உலகமும்
 இளநவன் ஆர் நினைவுறவே.

ச. முனாவல் கழகம்
 மயசு வீடு
 சென்னை

இ. நாகராசன்

அணிந்துரை

கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் M.A., Ph.D.
 ஆசிரியர், கீழ்க்கண்ட பள்ளிகளும், பேரகம்.

சிறந்த ஓர் இவக்கிய கர்த்தா தன் காலத்தில்
 தேவையானதும் பிரச்சினைகளையும் அறிந்து கொண்டு,
 அக்காலத்திற்கும் பயன்படுத்தும் எதிர்கால வாழ்வை
 உறுதிப் படுத்துவதற்காக இவக்கியங்களை ஆக்குவான்.
 பழைய நிகழ்ச்சிகளுக்கு வரலாறுகளுக்கோ சில வடி
 வம் தரும்போதும், தா காலத்துக்கு ஏற்ற வகையிலும்
 பயனுறும் வகையிலும் அதனைச் செய்வான்.

“கருத்திரம் தவறிக் கெட்டுப் பாழ்பட்டு நீண்ட
 தாமோர் பாரததேசத்திலை” என்றுதலைப் பாவை தோக்கி
 வெகவாய் நடக்க வைக்க வாய்ந்த பாரதியும், மகா
 பாரதம் மனங்கவாள பாதுகாலி துலுமிந்த வடிவம்வய
 ஏழுவிய வளம் இவரு அனங்ககதி தக்கது. நாட்டுப்
 பறிவறையும், கிழந்தை வேட்கைகளையும், மான உணர்வை
 யும் வெண்டி தின்ற நன் கால மக்களுக்கு அப்பன்புகளை
 ஊட்டும் வகையிற் பாரதி ‘பாருகாலி சபதத்தை’ ப்
 படைத்தான்.

சுமார் 1945ம் ஆண்டில் ஆங்கிலேய ஆதிக்கத்
 திணிந்து கிறுக்கி பெருந் மோதும், ஏறக்குறைய பதி
 னேழு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்தான் தேசிய, இன, மொழி
 உணர்வுகள் எழ நகனின் அன்வங்கலில் கொழுந்து
 விடத் தொடங்கின. நாளிற் பேசும் மக்களும் நம்
 மொழி, மனப்பாடு, நாடு, மாகம் ஆகியவற்றின்
 பெருமைகளையும் நினைவாகிதும் உலகத் தலைப்பட்
 டரர்கள், இந்நிலையில் அம்மக்களுக்குத் தயிழ்ப் பற்று,

வாட்டுப்பற்று, வீர சணர்வு ஆற்றலைய ச.ணர்வு போன்ற
நவநிறை வாட்டுவது அவசியமென்பதனைக் கற்றோரும்
கவியுரும் சண்டனர்.

இந்நோக்கங்களை விவரமேற்றுவதற்கு வந்து
தொரு வகையாக வாழப்பண்ணத்தரசன் சங்கிலியின்
விரலாநின்றதக் கடனும் 'சங்கிலி' நாடகத்தைக் காணத்
சென்ற பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்
1955ம் ஆண்டில் அழகிநாள் இவ் இயங்கவைப் பக்கலைக்
கழக காணவரால் ஆவ்வாண்டு கொடியத்தில் அவர்
கேற்றப் பாட்டும் அதனைப் பார்த்த விமர்சகர் பேரா
சிரியரின் புரட்டு மனப்பான்மையையும் ஊகிக்கவேண்டும்
பாராட்டினார். அந்தநாடகம், 1956ம் ஆண்டில் நூல்
வடிவம் பெற்றது. அதனுசிலர் பரப்பக் கருதிய
உணர்ச்சிகள் நாடகம் செல்வனே பரப்பியது.

அதே உணர்ச்சினைத் தாழ்த்துப் பேசும் மக்களுக்குத்
சொன்னொரு கவிதை மூலம் ஏற்கடுத்திலும் கவிஞர்
காணர. செ. சுந்தரமங்கலம் அவர்கள், அந்த வகையில்
எழுந்தும் தமிழ் பேசும் மக்கள் காப்பின் கண்ணாடிவாக
விளங்கும் சங்கிலிவரசனின் வரலாற்றைக் கூறும் ஆன்
னாரை 'சங்கிலியம்' என்ற காவியம் கருத்துடைந்து
பயனுடையது.

பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் நாடகத்
தையே ஓரளவு தருவி எழுதப்பட்ட இக்காவியத்தில்
குதி வெ ழுத்திய மாற்றங்களைக் காணலாம். இதி
வற்றித் தாட்டு வானமும் நகர் வனமும் ஆசிரியரின்
பொருத்தக் கற்றுகள். அக்காவியத்தில் நல்லாறும் மழையும்
நல்ல வளத்துடன் இருந்தன என இவை காட்டுகி
றும். பரதிருபதிக்கணை நகர இது சமோதரர்க்காவும்
கொலை செய்கிறதான் என்ற கருத்து இவருடையது.
பரதிருபதி என்னக்கிச் சங்கிலிக்கு முடி குட்டுவதற்குக்
காரணம் கொலைப் பழிவாய் பரதிருபதிக்குக் கி
யோடுவது தான் என இவ்வாசிரியர் கொள்ளுகின்றார்.
பேரெய் கொணார்பாடு சங்கிலி கவசத்தின் இருத்தலை
என்பதனைக் காட்டுவதற்குச் சங்கிலி மன்னனுக்குச்
சிறித்கள் மன்னன் மாயாபுருஷனின் ஆதரவு
இருந்ததெனக் குறியிட்டுகின்றார். பண்ணைத் துறைபிற்
படை இறங்கியனாலும், பூதகரி கடந்து மன்னருக்குப்
படை எடுத்துச் செல்லுமையும் மேராசிரியர் நாட

கத்திற் கருப்பபடாதுவை. கதை முடிவு ஆசிரியரின்
சொந்தக் கற்பனைமாதும்.

இக்காவியத்திற்கு எந்தக் கருத்துக்கள் பல் இடம்
பெறுகின்றன. இன்று தமிழாக்கம் மத்தியில், ஒற்றுமை
மார் மிமழிப் பற்றும், அதே நோதிலே தேசம் பற்
றும், வளப் பெண்ணெமென்ற கருத்து, மிருக முகவெந்
துவற் பெற்றதுள்ளது. அதனைச் சங்கிலியம் செல்வனே
சிறை வேற்ற வகைது.

"ஒவ்வும் அடுகின்றார் தாழ்
உணர்ச்சிப் பெருக்கோடே" (பக். 59)

"மண்ணைப் புரளாறும் தாழ்
மறவர் கணவரன்
பெய்வம் பெரும் கடவாகது
பெற்றார் தீயோக
பிள்ளும் படை வகையெல்லாம்
வீரப் திரை கின்று
என்னவவர் வீரப் படை
எங்கே வெளச் செல்வார்" (பக். 61)

பேரளிற் அடிகள் எவ்வகைத் தமிழுக்குந் வீர உணர்
வின்மயம் ஒற்றுமையுணர்வின்மயம் ஏற்படுத்த வல்லன.

பேரருத்துக் கொடுக்கெ ற்றாகப் போரிடச்
சங்கிலியம் கவிதைப் சிங்கள அரசன் மரபா
தன்னை, மேல் கருமனது கொதி அணுப்புவதாசக் கவிஞர்
வரைந்துள்ளார்.

"கிங்கலவர் செந்தமிழர் என்றபொழுதும்
தேசத்தான நாமயான்று பண்பா கொண்டு
எங்குக்குத்தோ கத்தவரை ஒட்ட வெங்கன்
இருபெயர் கூட்டுறவும் சிறந்த நன்றி"

முத்திரை கிண்டுக சே மிங்கு
புறக்கலிக்கார் படுகிறது; கசை யசர்க்கார்
இத்தவரில் மாற்றிது இவ்வாற நண்பர்
இவ்வரை அச்சுறு கின்று" (பக். 63)

இது தேசப் பற்றினைத் தெற்றென ஏற்படுத்துகின்றது.

"எத்தையர் வாழ்ந்த நினைவென்கேழ்ந்து, எத்தர்தன்
வந்திருந்தே" என்ற கவிதை(பக். 1) மகாகவி டிராதி
யின் "எத்தையர் தாயர் மன்றொருவரையே இருந்ததும்
இந்நாடே" என்ற கவிதைகளை விவரித்துக்கொள்க.

சுருந்தான் இந்நாடு அழகுடைவாய் தெருந்தும்
பனகலர் நனும் பெருமையாக உயர்ந்தும் தயிரினதின்
விழர்ந்தும் தீவனும் மாயை இடுக்கின்றனர் இத்தகைய
பொன் விளைந்தும் தொழில்களையும், நிற இனத்தகைய
இத்தகைய நுரைக்கின்ற தயினைத்தின் அழிவுக்குப்
பலன் பெருந்தும் மனசெய்யும் ஆறிரார் அழகாகக்
காட்டியுள்ளார்.

"மன்றத்தி லெயுண்ட மந்திரி - பொதிர்
மனக லுத்தையார் தினைதாரன் - நெரு
நன்மை யடைதல் பெறுத்திடான் - நுள்ள
நகிலையும் வெல்லும் ஆழ்ச்சியான் - என்றும்
கன்னல மேயரு வானவன்"

(பக். 85)

ஆரிய சம்பா முதலி,

"மன்றவர்ன் நோய்ச்செல்லும் ஆர்வம் வாய்ந்த
பருத்துவனார் இருந்தாலும் உனதில் வந்தான்
உதறவனார்"

(பக். 10)

வாழ்ந்த பரதிருபரிகள்.

"குற்றமே பன்றி மேறு
குணமறி யாத லுடன்"

(பக். 15)

மாக்கை வன்னியன் ஆரியோர் போல்தவர்கள் இல்லும்
தமிழ்ச் சமூகத்தில் இருக்கின்றனர்.

நாட்டு நவன் கருதிச் சங்கிலியோடு ஒருமை
யுற்று நின்ற சிவன் மன்னன் மாயாதல்களையு இவர்
கண்டான் சூரியோக்கும் போது, தமிழ்ப் பற்று தெளி
யப்பற்றுக்கு ஒரணுவதன்று என்பதும், சமநலவாதிகள்

தமது நெருங்கி, காடு மூதலிபனபற்றிய பெருமை இவரும்
கெனக் கூதல் என்பதும் புலனாகும்.

கனகத் தலைவன் சங்கிலியில் குமுறியவர்கள்
இல்லே வரதாருதல் மூலமாய் காட்டுடன் நிரப்பாகக்
காட்டப்படுகின்றன.

இனமாய்க்கையே அரார்த்துடில் உயர்வோர்
அராதியோவர் இதனாயுடன் சுற்றிலும், சங்கிலி,
நனவன் சிங்காரத்தில் நிறு பாய்ந்த வெறுத்தது
விழ்ந்தி தவன் உயர்வோர் சொல் உயர்வோர்
இனமாய்க்காய் விருந்ததக் காட்டுவனாகும் போர்ந்துக்
மேலாது படைகளையும் உயர்வோர் காடு உயர்வோர்
ஒருக்கிச் செவ்வன் கூறுவோர் ஆடுதல் திறவருக்கு
விருந்ததும் சான்றமையவன்.

"நுதினார் சொல்லுதல் காட்டலும் - மக்கள்
தன்னிற் குறித்த சொந்தனை - நட
பெருமன் என்மெனம் என்னைய - தாடு
பிடிதளர் அந்தப் பருவார் - வந்த
பருவமாய் காட்டி உயர்வோர் - அந்த
பாடுதலில் காட்ட தனது ஒட்டிட - தமிழர்
பாடுதலில் விருந்தவருதலா - இவ்வ
தன்மைய மறுத் தொடுத்தது"

(பக். 58)

என்ற பாடல் சங்கிலியில் தமிழர் பருவமாய் காட்டு
பருவமாய் விருந்ததையும் தனது படம் பிடித்தல்
காட்டுகின்றது. இது "தமிழரைப் போதன் என்ற
திருத்ததாய்வு பருவம் காட்டினதாயின் கையாடு
மக்கள் சிவனும் மனையருக்கு விளக்கினார். இந்த
மேலாட்டு மனையார் பருவமாய் கூடுவியருக்குத் துரத்
தாலியும் நான் தாடுவோன். தாடுதல் கையாடுதல்
சங்கிலியில் பருவமாய் நுதி விரு உணர்ந்தும்" என
எனும் (பேராதியின்) சங்கிலி காட்கப் பருவமாய்
ஒட்டித்தந்தது.

சிங்காரமும் பண்டாரமும் இருந்த பிழைச்
ஆடில் பெருமையாகப் பருவம் விவரணிக்கின்றது.
தன்ரு சுற்றி திடங்கொண்ட இனம் காணவாய் சங்கிலி

விடுவதற்கு மன்னவர் அளிக்க முன்வந்த சென்னைக்கு,
முட்டிபுரித்திடும் ஆவன புகழ்நிக அருளு ஏழிக் கொடுத்த
செவியி,

"மனச்சாட்சிக் கெடுவான் செய்வனது என்பதன்
தந்தையே ஆயினும் ஏற்கினேன்"

(பக். 28)

என்பதும்.

"பாபம் செய்வத துணித்திட ஸாருமா - இந்தத்
தோர் சரிவோ ஏற்குமா"

(பக். 29)

என்றும் எதிர்த்துப் போவது வீரத்தின் மத்தியில் ஒளி
விட்ட ஆவனது கவலவமற்று தன்னமனைத்தெனவாகது
கின்றது.

மேலாடுவியைப் கணபதியின்மீதுணையப் போக
இவ்வாடுவரும் பிரபாத்திரங்கன் வாயினாகவும் சங்கிலி
புகழைப் புகழ்படுக்கவிரும்பும். "எனும் அழியாத காரி
வந்ததைச் செய்து" வலக்கத் தக்கவன் சங்கிலியே என
மொழிவினார் சுபதிருந்தழனி. நன்மதிநிபுய அக்
கூற்றின் வற்று முடிக்குத் தக்கவன் சங்கிலியே என
ஏற்றினும். சம்பவோரும் "இந்த ஸாரும பரக்கும்
பொழும்பின் - வரும் மரலினம் உயயப் பிறந்தான்"
சங்கிலியே வற்று ஆனவேண்டுமென முழங்குவது
கொட்டிவந்து.

"தவறுவனையக் கொடுத்தும் நாட்டைக் காக்கச்
சங்கிலியன் என்றெருவன் இருக்கின்றனே"

(பக். 33)

என்று நாடு பிடிக்க வந்த பிரபாட்டவரானிய போர்த்
தக்கையர் வகுத்துவநார் சங்கிலியின் பெருமையைப்
பறைசாற்றும்.

இத்துணைச் சிறப்பாகச் சங்கிலியின் வலமையு
வழம் சாவிவந்திற் பளத ஓட்டத்தாத வேகமமாகக்
கொண்டு கொள்வதற்காக ஏற்ற இடங்களிலெல்லாம்

சந்தவங்கிள மாறுநியுள்ளார். அவ்வயடக்கப் பாடிக்
இவர் வகையாண்டுள்ள உலமானம் புறமாவது. நாட்டு
வளத்தின் "வகையாடு வெறுமனைக் கைகாடு வெடுத்த கரி
பொருதி சாவணன் மூன்றுண்ட நாடு" எனத் தொடக்
தும் பாடலின் (பக். 3) வரும் ஒவ்வொரு வரிக்கும்
ஒவ்வொரு காதையுண்டு.

"கொடுத்தும் முற்றிச் சுந்தது சிதத்திடும்
கொற்றிக் கொடி விழுந்து படுத்திடும்
கண்ணம் முற்றிவோர் காடாய்ப் பறந்திடும்
கலந்து முற்றி சிவந்ததை நினைத்திடும்
தென்ன முற்றி வளந்ததைப் பெருக்கிடும்
தேமா முற்றிப் பறனை வளைத்திடும்
பொன்னிப் பொருந்த பவாக்கனி முற்றியே
பொருந் மக்களும் போகா மிழத்திடும்"

(பக். 3)

என வரும் நாட்டிச் சிறப்புப் பாட்டுப் போன்ற பாடல்
கள் சம்பவ முதுவிய சாவியப் புலவர்களை நினைவு
படுத்தி கின்றன.

"கொத்தபிழ் மக்களோடு
சுருக்கன் வாழார் நாடு
இத்தாரா கட்டிப் முத்தாய்
இவ்விதும் கா நாடு"

(பக். 3)

முதுவிய பாட்க்கன் கொது மக்கள் மார்பரன இவ்வி
யங்களை நினைவுபடுத்துகின்றன.

"என்றுந் தகத்திர மாகவே - வக்கன்
ஏழகதிந் மணி நாட்டிலே - இவன்
நின்று நிலைய மண்ணிலே - இவ
கார் பரிதவிப் பார்க்கிறான் - பெருங்
ருள்ளை சிவந்ததைத் தோளிலே - காட்சி
கொத்துப் அநியை யொத்தவன் - பாளத
கொன்று முத்திவிட வக்கவன் - அவன்
கொற்றவன் ஆளுநர் தங்கிதே"

(பக். 37)

என்று பாடல். பாரதியின்.

"சென்னைப் பதிவூர் தொடங்கியே - இந்தப்
பிச்சைவர்க்குப் பெரும்புகை - சென்று
கொள்ளப் படாத பெருங்குழி யன்றிக்
கொண்ட தேவர் தன்மை சிந்தையுடைய - நெஞ்சின்
எள்ளத் துருந்த பனக்கையோ - நவர்
யார்க்கு மிளைந்த வகையுண்டோ - வெறும்
நொன்னைக் கனகங்கள் கதைக்கிறார் - பழ
முனின் பொருளைச் சிதைக்கிறார்"

என்று பாஞ்சாலி சபதம் பாடலை மீள்கிறது என்று.

"சென்னையிலே பேரே எனில்
நிரயமிக வுள்ளோர்
கொள்ளும் பல் பேரரசர்
கொடியோர் ஒன்றிவிட்டார்
இன்னே இது போதும் இவர்
எடுப்பார் பெரு மோட்டம்
நன்றியுணர் வார்ப்புடைய
காட்டியுள்ளே நிரம்"

(பக். 63)

என்று பாடல் பாரதிதாசின்.

வளியோர்க்கார் எலியோர்தமை
வதைவே புகிருவதா?
மகராசர்கள் கலகாலுதல்
நிலையாளராய் நீனைவர்

என்று பாடலை நூலாசிரியருக்குச் சொன்னது.

"எனிய பருவதன், எனிய நடை, எனியில்
அறிந்து கொள்ளக் கூடிய சந்தகம், பெரிது மக்கள்
வரும்புமொடு, இவற்றினையுடைய காலியம் துன்று
தற்காலத்தினே சென்று நடுவேய் நமது தாய்மொழிக்
குப் புதிய உயிர் தருவோரென்றான்" என்று பாஞ்சாலி
சபத நுண்ணுரையில் அழகிய பாரதி இன்று வாழ்ந்து,
இக்காலியத்தைக் கண்ணுற்றிருந்தார் பெரிதும் மகிழ்ந்
தருப்பார். தம்மைப்போலப் பேச்சுத் தரிசுமரம்
இவ்வாசிரியர் எகலாண்டிருப்பது அவருக்குப் பெரிதும்
பிடித்திருக்கும்.

"வாய்மென்முகர்க் கூந்த வான்தமிழ்
வார்த்தும் சென்வீதும் மய்கையான்
தேவ வாவீதும் மென் வான்தமிழ்
செம்மைப் பூழ்பு கர்ந்தும்
பாடி மோடவன் மைவீதே திசை
பாடினான் பாடினான்
ஆனச் சேவன் வந்த வந்தி
அன்பு மாநிலம் மூழ்கினான்"

(பக். 49)

போன்ற இராக பாவங்களோடு கூடிய இனிது சொல்லு
களை அவர் பாடிக்கொண்டிருப்பார்.

சம்பர், பாரதியார், பாரதிதாசன் போன்ற
தமிழ்ப்புகவரின் பரிபலனாகியே வந்த கவிஞர் காலம்.
இசைத்தாரம்மென் அவர்கள். காலத்திற் கேற்ற வகை
யில் அவர்கொரு காலியம் பாடித்துள்ளார். இவ்வகை
காலித்திரமன் லப்பரிசெய்யப்பெற்று, 1968ம் ஆண்டிலே
தமிழ்நாடு கவிதைப்பரிசைப் பெற்றவர் என்று நுத்தியை
இப்பெற்ற இக்கவிஞர், இப்பெற்றது பாடிக்கொண்ட இக்
காலியத்தில் மூலம் சிறப்புச் சிறப்பு வரிசையிற் சிறப்
பெறப் பெறுகின்றார்.

சென்னை நூலகம்
சென்னை நூலகம்
சென்னை

என் னு னை

என்று தீண்ட நான் ஆசையொன்று இன்று நிறைவேற்றுகிறதென்ற உன்னைப் பூரிப்புடன் "சங்கிலியம்" என்றும் இத்தக ளாயிவந்தது வரலாற்றுகளையு உங்கள் வகையில் விவரம் பணிவாகப் சமர்ப்பித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் மாணவனாக இருந்த காலத்தில் என்முறை அதுராதபுரம், பொல்லந்தலைய, சிவகாம ஆரிலி இடங் றுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டேன். பண்டைய கருந் தரசர்களின் கோட்டை, கொத்தளங்கள், பொத்தளக்கா ளர்கள் புதியன ஆழவுற்று நிலையில் இப்பொழுதும், அனல்கள் கண் பொலப் பொலிக் காக்கப்படுவன என்றும், சுட்டிக்காட்டிய வந்து வரலாற்றுச்சிபர், மாழப்பாண த்தமிழ் இராவியத்தைய சீர்திபனிக் கத் தக்க புராண விசயங்கள் எவையுமே பேணித்தாக்கப்படவில்லை. இவ் வந்தூறல் பட்டிக் கொண்டார். அந்த நாட் தொடக்கம் என்று சிந்தனை ஸ்ரீராமனையும் வாழ்ப்பாண இராசர்வ ந்தையும் பற்றியே சுற்றித் தழைப்பது இருந்தது. அந்நால் மாழப்பாண வரலாற்றைத் தேடிப் பார்க்கலா னேன். அதன் பலனாக வாழ்ப்பாணத்தை ஆர் இட்டித்த, மாபெரும் ஸ்ரீராமன் ஸ்ரீராமனது சங்கிலியம், சிவக் கலியாணம், ஆட்சிக் திவந்தாளும், இராச கந்திரத்தா னும், தேச பத்தியினும் எங்கிலக் கவர்ந்து கொண்டா ன். சந்திரபட்டிக் ஆட்சிபுத்த மாபெரும் வீரர் அந் திவப்பிடம் பெற வேண்டியவன் செகராசசெகரன் எனப் படுமி. இத்தச் சங்கிலி மன்னன் என்பதை நானும் மருக்க முடியாது.

இவ்வது உன்னதில் நாட்டுப் பற்றுக் கடற் கிட்டெடரித்தது. "ஆரீராமனடிக்கு சாதி எனில் அந் தியர் வந்து புக்க என்ன நீதி" என்று விறு கொண் டெழுந்த பாவன் பாரதி போன: "விவகாசன் செந் திமழர் என்று பொதும் தேசத்தால் நாமொன்று பண் புகொன்று, எங்கிலுந்தேன வந்த இத்தப் பதங்கிலுக்கு கென்கென்ன வெகீர்" வெவச் கென்கென்கு பண்பாசன் இத்தக் காவலன்.

இத்தகைய செம்மனுக்கு ஒரே லாபகம் கிள்ள வலயத்து மரியாதை செலுத்த சமுத்தியிற் மக்கள் தவறி விட்டார்கள். இவ்வுறும் கூட சாஸிவித்தோர்ப்பு "சுரட்சி" என்கறும், கங்குலக்கொட்டிவருகறும் உலாற ஸ்டபாகறிக்றியுதே விளநு பந்து வருடங்கறக்கு மேலாக வருஷம் கெண்டிருந்தேன் அந்த வருசி ததலைஇரீரற காவியத்தைப் பண்டிற்று வெளியீடுவதன் முயற் றுரகவு துடைத்துக் கொண்டேறன்.

யாழ்ப்பாணத்தை ஓரண்டு செவ்வெ மன்னர் தன் ஆட்சி புரிந்தனர். முதலாவது சங்கிலியன் 1519 தொடக்கம் 1561 வரை ஆட்சி செய்தான். இரண்டே இக் காலிய நாயகன், ஓரண்டாவது சங்கிலி மன்னன் 1615 தொடக்கம் 1619 வரை யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்டு வந்தான். இரண்டாவது யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்டு வந்தான் சங்கிலி குமரன். இவனுர் ஒரு மரபேறும் ஐரன்.

இவர்களிருவரது வரலாறுகளையும் பரிணந்து மயங்க வைத்து விட்டார் மலிக்ஷாசனப் புரவரர், அத னுற் பின் வந்தேதாஹ இரண்டு செவ்வெ மன்னர்களின் வரலாறுகளையும் சரிவாக அறித்து கொள்ளாது குறுநி பத் தலைப் பட்டினர், அது மட்டுமன்றி, சங்கிலியன் வளர் பெயரின் பீது பிவண்டாத கட்டுந் கதைகளையும் ஏறியிப் பரப்புவாராயினர். ஆனாது அவை எவயும் தவறவை கருத்துக்களாகும் என்பவத அறிஞர்கள் இப் பொழுது உணர்ந்து வருகிறார்கள்.

பேரரசியர் உடம்பெழியின்னாவரர்கள் முதலாவது சங்கிலியனின் வரலாறுரை ஆராய்ந்து ஒரே மட்ட கந்தைப் பண்டிந்துள்ளவர் யாழ்ப்பாண ஓரணவு பேராசிரியர் துடசுதருடன் ஓடிய, உண்ணா வரலாற்றுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து இக்காலங்கதை பல நூல்களின் தலைமுள் பண்டத்தானேன் பாள் செய்த இரண்டொரு மாரநங்குறுப்புப் பொதுவான வரலாற்றுச் சான்றுகள் உள்ளவ என்பதையும் நாயுடையபுடன் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இக் காலியத்தை எழுதுவதற்கு பல அறிஞர் சந்தம், அன்பர்கள் பல வளங்கி உதவி புரிந்தனர். வெண்பல ஆகாரங்களைச் சேர்ப்பதற்கு நூல்களையும்,

வெறு குறிப்புகளையும் தந்தகலிய யாழ்ப்பாண மாத கர பொது நூல் நிலை முன்னுள் அறிபரும், பகல்க கலிட்ட பகல்களாக கிண்டியுள்ளவாறுமாகல இரு, இப் பாக்ஸிபாறகள் அவர்களுக்கும், திரு. மர். சங்குல நாதன் (மாந்லாணன்) அவர்களுக்கும், திரு. எம். சார், நுரைக்கம் ஆசிரியர் அவர்களுக்கும், என்னும் கிஜிமகன் அழகாக அறிபாபிய திரு. ரா. சபாநத்தினர் அவர்களுக்கும் உயி செவ்வெக் கடைமயப் படுகையென்.

காலியப் பொட்டியென்னுத நூல்கள் நகர காக கரத்திற் நடாத்திப் பரிசு தந்தும், பின்னர் அக் காலியங்கதை நூல்களென்கி வெளியிடும், இவ்விவப் பணி செவ்வெ "சுரட்சி" செப்தித்கான் திருவனந் தார்க்கும், இக் புலிப் பார்த்தலிட்டு அளரித்துரை வறங்கிய பேராசிரியர் பங்கிலை சமுதகி துணர் பேராசிரியரும், கருத்து நாடக வளர்ச்சிக்கு அவராத உதவிப்பவரும், கிரேயி தரித் அறிஞரரசிப காலிலிசு, கித்தியாணத்தன் அவர்களுக்கும், சுரலிய ஓவ்வெ வளாந்து தந்த ஓவியர் சமண அவர்களுக்கும், யாழ்ப்பாண அழகிய மிரபவ கங்குலர் எனது மதிப்பிற் றுரிய நாயுடையபு திரு. இ. நாகராஜன் அவர்களுக்கும், சங்கிலியன் நூல்களும் பொது கதலிய அன்பர்கள், நண்பர்கள் அவர்களுக்கும் எனது உணங்கல்கை நன்றி வயத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வணக்கம்.

தன்பன்

காளா, செ. சுந்தரம்பிள்ளை

"தமிழகம்"

பிட்டியென், காரைநகர்.

இங்கிலியம் எழுத உதவிய நூல்கள்

1. ஸாழ்ப்பாணம் ஸைபாண நாகரிகம் —
ஸாழ்ப்பாணம் புலவர்.
2. ஸாழ்ப்பாணத் தொழில்கள் — கே. கோகுலசுந்தரம்.
3. ஸைபா மரபு — ஸைபாபுரி துரை.
4. சங்கிலி மன்ன நீ ஸாழ்ப்பாணம் — ஸாழ்ப்பாணம்.
5. சங்கிலி (நாடகம்)
பெருமலர், க. கணபதிப்பிள்ளை.
6. சங்கிலியன் (நாடகம்)
சித்திரவரன், எ. சந்திரன்.
7. ஸாழ்ப்பாணம் சித்திரம்
முதலியார் இராசநாதன்.
8. ஸாழ்ப்பாணம் சித்திரம் —
ஆ. முத்துசுந்தரம்.
9. Ancient Jaffna- Mudaliyar S. Ramanayagam.
10. Ceylon and Portugal or, Kings and Christians.
By D. P. E. Pieris, and M. H. Fritzer.
11. Ceylon Antiquary Vol. I & II.
12. Tamils 1800 years ago. — A. Kanagasabapillai.
13. Tamil India. — Purnalingampillai.
14. History of Ceylon for schools.
Rev. Fr. S. G. Perera.
15. Kings of Jaffna. Rev. Fr. S. Guanappiragasam.
16. The Kingdom of Jaffnapatnam.
Sir Paul E. Pieris.
17. Vanni and the Vanniyas. — C. S. Navaratnam.
18. Tamil Culture — Magazines.

சங்கிலியம்

இறைவனக்கம்

—௧௫௫—

காம்பு

கவிமலர் தூய கவிமலர் வளமுள்
முனிமலர் ஞானம் கொண்மலர் — சிவம்மலரும்
வகலாபம் கொண்டுள்ளதான் அன்னுதல் வைவனமத்தின்
வகலாபம் சிவம்மலர் காம்பு.

சட்டநாதர் துதி

சங்கிலிவ மங்கலம் சங்கிலிவ நற்கலிவிக்
தூயிதலம் சங்கிலிவ மங்கிலிவ கொண்டு
இட்டநாதர் சங்கிலிவ மங்கிலிவ சங்கிலிவ
சட்டநாதர் சங்கிலிவ துதி.

முருகன் துதி

சுந்தர் கடம்பா சுந்தர்சுந்தர் சங்கிலிவ
சுந்தர்சுந்தர் தங்கிலிவ துதிமுருகா — இத்திலித்திக்
சங்கிலிவ மங்கிலிவ தங்கிலிவ மங்கிலிவ
தங்கிலிவ மங்கிலிவ தங்கிலிவ துதி.

கலைவாணி துதி

கலைவாணி துதிமுருகா சங்கிலிவ
கலைவாணி துதிமுருகா சங்கிலிவ — இது
கலைவாணி துதிமுருகா சங்கிலிவ துதிமுருகா
கலைவாணி துதிமுருகா சங்கிலிவ — இது
கலைவாணி துதிமுருகா சங்கிலிவ துதிமுருகா
கலைவாணி துதிமுருகா சங்கிலிவ — இது
கலைவாணி துதிமுருகா சங்கிலிவ துதிமுருகா
கலைவாணி துதிமுருகா சங்கிலிவ துதிமுருகா

அனாபாபகம்

ஆடவன் அனாபாபக வேகுடுதலு
 நாடக மாயபுறம்
 கூட விழுந்து மலித்திடு
 வெரர் மூலம் தகையுறவோ
 பாட வந்ததிடம் உறவுதான்
 கொங்கை பாரிவந்துபோர்
 மோமம் கொண்டுள்ள காயிலும்
 சித்தசர் கொள்வந்தோடு.

சமுநாப்தர் சிறப்பு

இவ்வெ லோக மேளின
 இமையவர் வந்தும் நாடு
 வந்தா வழகு வாய்ந்த
 தெர விடுகந் வாய்ந்த நாடு
 தொத்தாபிற் மங்க வெட்டு
 கிண்களர் வாயும் நாடு
 இத்தூவா கடலின் முத்தரம்
 இவ்விதம் எழ நாடு.

கண்ணகன் மலிந்த நாடு
 கழல்கள் பெயர்ந்த நாடு
 கங்கிலம் ஒலிக்கும் நாடு
 கரவய்கள் கொழிக்கும் நாடு
 செங்கடுந் பரவி நோதும்
 கொழும்புடை மலரும் நாடு
 பொங்கெழில் வாலி மூழும்
 புராதன சமுநாடு.

ஆலைகள் மலிந்த நாடு
 நுழிவுமொர் பெயர்ந்த நாடு
 சாலைகள் சிறந்த நாடு
 சாத்திரம் பிறந்த நாடு
 கொங்கன் குழல் நாடு
 நூலவர் வாயும் நாடு
 வெலைகள் ஆவான் முத்தரம்
 வெண்களும் எத்தும் நாடு.

கனகெனாம் இனிய பூக்கள்
கன்னனார் கனின் பாக்கள்
புகெனார் செந்தேன் வெர்வை
புகெனாம் மனின் போர்வை
நாடுவென் பக்கிர் பாக்கள்
நாடுவார் குரவை மும்பு
புகெனாம் கன தென
புகெனார் மனியன் மும்பு.

மனியெனாம் செந்தேன் கடு
மனியெனாம் நெனென் வீடு
புகெனாம் பெரிய கம்பல்
புகெனாம் கோடி செவ்வம்
மனியெனாம் மீவகன் பச்சை
மனியெனாம் செந்தேன் கன்னன்
மனியெனாம் தெய்வம் காணார்
மனியெனாம் இவற்கை இன்பம்.

மும்புடை அழகு மாரார்
புகெனாம் மின்ன வெள்கும்
காந்தினை இனிய தென்
காந்தினை தென்கை மும்பு
செந்தினை மும்பு பூக்கள்
தென்கை மார தென்கை
நாடுவென் குரவை செந்தேன்
நாடுவென் மும்பு மும்பு.

காடுவென் கந்தவங்கன்
காடுவென் மும்பு மும்பு
காடுவென் மும்பு மும்பு
காடுவென் மும்பு மும்பு
நாடுவென் மும்பு மும்பு
நாடுவென் மும்பு மும்பு
நாடுவென் மும்பு மும்பு
நாடுவென் மும்பு மும்பு
நாடுவென் மும்பு மும்பு
நாடுவென் மும்பு மும்பு

தெய்வம் மென்கை மன்
தெய்வம் மென்கை மன்
தெய்வம் மென்கை மன்
தெய்வம் மென்கை மன்
தெய்வம் மென்கை மன்
தெய்வம் மென்கை மன்
தெய்வம் மென்கை மன்
தெய்வம் மென்கை மன்
தெய்வம் மென்கை மன்
தெய்வம் மென்கை மன்

மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்

மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்

மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்
மனியெனாம் மனின் கட்டம்

பெறு

மயிலாள் வெறுநினைக் கையாடு செடுத்த
கரிமொருநி நாளைன் முன்னுள். நாடு
துயிலாத பண்டாளன் எண்ணுந் துறந்து
சோரர்கள் காவிடபுரம் திட்டநன் னாடு
கயிரோள் மயக்களால் உலகொரை சர்க்குந்
தொழந்த விகிரியாக் குகையுள்ள நாடு
மயிலாடுப் பெருநீர் குழந்த மரகதா நாடு
மரணிக்கும் கருகையணி செல்கின்ற நாடு.

மயிலாண் (இராமனின் கனிந்த தாடு
கையாண்மை நகர்த்துக் கொல்லுந் தாடு
நீர்வண்ணம் நகர்த்தி னுசுப்பொருள் நாடு
நகரண்ணம் நகர்த்தி நகர்த்தும் நாடு
தேர்வண்ணம் நகர்த்தி நகர்த்தும் நாடு
நகரண்ணம் தாவிநினை நகர்த்த நாடு
நகரண்ணம் முயிலாடு செல்கின்ற நாடு
நகரண்ணம் திருவண்ணம் திருவண்ணம் நாடு.

அன்புநாடு இன்பநாடு அகிழ்ச்சியை வெல்லும்
அன்புநாடு வெல்லும் மாராநாடு நாடு
அன்புநாடு அகிழ்ச்சியை வெல்லும் நாடு
அன்புநாடு வெல்லும் திருவண்ணம் நாடு
அன்புநாடு திருவண்ணம் திருவண்ணம் நாடு
அன்புநாடு திருவண்ணம் திருவண்ணம் நாடு
அன்புநாடு திருவண்ணம் திருவண்ணம் நாடு
அன்புநாடு திருவண்ணம் திருவண்ணம் நாடு.

கற்பிதால் மறுவருதல் கற்பிதால் திட்ட
கற்பிதால் வெல்லும் திருவண்ணம் நாடு
கற்பிதால் வெல்லும் திருவண்ணம் நாடு
கற்பிதால் வெல்லும் திருவண்ணம் நாடு
கற்பிதால் வெல்லும் திருவண்ணம் நாடு
கற்பிதால் வெல்லும் திருவண்ணம் நாடு
கற்பிதால் வெல்லும் திருவண்ணம் நாடு
கற்பிதால் வெல்லும் திருவண்ணம் நாடு.

கோலாடப் பார்வையிடு விற்பனை கொடு
கோலாடப் பார்வையிடு விற்பனை கொடு
கோலாடப் பார்வையிடு விற்பனை கொடு
கோலாடப் பார்வையிடு விற்பனை கொடு
கோலாடப் பார்வையிடு விற்பனை கொடு
கோலாடப் பார்வையிடு விற்பனை கொடு
கோலாடப் பார்வையிடு விற்பனை கொடு
கோலாடப் பார்வையிடு விற்பனை கொடு.

பாழ்ப்பாண நாட்டுச் சிறப்பு

ஆழ் தீர்த்தகடல் நூறு மீள்க்கடல்
சுணர்வே ஐந்தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்திடும்
பாழி வாசத்தொரு பாணம் பவிரொன்
அன்று பெற்றதன் பாழ்ப்பாண நாட்டினில்
வாழ்ந் தாபலா மாதுவழி தோண்டான்
வான்க குடுபொடு தெங்கு பெயர்ந்தமே
தழ் வாத்தியப் போகக் கிளர்ந்திடும்
இந்தி எத்தினில் இவ்வாணம் இவ்வியே.

மண்ணி வெள்ளாண்டு பச்சைப் பவிரொன்
மணியி வெள்ளாண்டு தானவக் கும்பவன்
விண்ணி வெள்ளாண்டு வாசப் புதைத்திரன்
வீழி வெள்ளாண்டு எருதளச் செழுகன்
தவண்பி வெள்ளாண்டு அளவிலோ பாம்புகள்
சத்தி தங்கனில் அளவன் குவிவகன்
வண்ணி வாசியர் தவணாது ஆழ்ந்திடும்
இப்ப தீர்த்தகடல் வெள்ளில் இவ்வியே.

செங்கெல் நகுறிச் சரிந்து வி ருளும்
சேற்றில் மேந் விழந்து பாடுக்கிடும்
கவ்வல் முற்றியோர் வடாபல் பரந்திடும்
சுழற் றுற்றி தீவ்வைத் தீவறத்திடும்
தெவ்வை ஐற்றி வறத்தைப் பெருகலிடும்
தேவா ஐத்திப் பறவைய வறத்திடும்
பெவ்வை வெய்த்த பணக்கன் ஐற்றியே
பொருள் மக்களைப் போக விறுத்திடும்.

தோவ தோறுர் குவிக்கல் தோகத்திடும்
துது சென்றுப் புரக்கல் அகன்றிய்
மரநி விராண் கிள்கள் மகிழ்ந்திடும்
மரக்கன் குளன் இவ்விது கவித்திடும்
கொல் மரவர்க் ஆடி நடமிடும்
கொண்கைச் செவக்கள் கூடித் கவித்திடும்
காண் மரநி எறுறு பொருள் வளந்தகல்
கவ்வை வறந்து தவண்கள் கிடத்திடும்.

ஆழ் வறவனில் துலசு நடந்திடும்
துயர் ஐற்றியர் சேவதம் ஆகித்திடும்
சர்வ வயமன் செவதை வறுத்திடும்
சங்கம் வறவாண்டு நக்து ஐற்றியிடும்
நாறு தீர்த்தகடல் தவ்வைத் தவ்வியே
தவ்வை வறவன் தீவறு தவ்வியே
காவல் வறவாண்டு இவ்வறு வறவர்க்
சத்தி வறவாண்டு ஐத்தெவவி கெட்டிடும்.

கற்ற மக்கள் கவ்வாறு வற வற
கவ்வை செவ்வை விறந்து செவ்வை
கொற்றியே நகுறு செவ்வு வறத்திடும்
கவ்வை வறவன் கெவ்வை வறத்திடும்
பற்றி வறவன் வட மறவத்திடும்
பாசி கொவ்வை விதவத் தவ்வியே
கற்ற மக்கள் வறவன் வறத்திடும்
கெவ்வை தெவறுத் தவ்வை வடவறவன்.

இவ்வை வறவன் வறவன் இவ்வை வறவன்
கொவ்வை வறவன் வறவன் வறவ்வை
வறவன் வறவன் வறவன் வறவ்வை
தவ்வை வறவன் வறவன் வறவ்வை
கவ்வை வறவன் வறவன் வறவ்வை
மற்ற வறவன் வறவன் வறவ்வை
கொவ்வை வறவன் வறவன் வறவ்வை
தோவ்வை வறவன் வறவன் வறவ்வை.

மீறுந் வறவன் வறவன் வறவ்வை
மீறுவன் வறவன் வறவன் வறவ்வை
தெவ்வை வறவன் வறவன் வறவ்வை
திவ்வை வறவன் வறவன் வறவ்வை
கெவ்வை வறவன் வறவன் வறவ்வை
கெவ்வை வறவன் வறவன் வறவ்வை
நாறுவ் வறவன் வறவன் வறவ்வை
கவ்வை வறவன் வறவன் வறவ்வை.

சங்கீதம் பிறப்பி யவன்
கையெழு தேயில் ஓர்பாங்
கூராத அங் கவன்
அம்மையில் தேயில் ஒர்பாங்
கவியெழுத்த சட்ட நாந்
இடுமீடு தேயில் ஓர்பாங்
கவியெழுத்த சட்ட நாந்
மாண்பு தேயில் ஒர்பாங்

மாண்பு மனை இடு
கவியெழு தேயில்
மாண்பு காதல் கொள்ளு
கவியெழு தேயில்
மாண்பு காதல் கொள்ளு
கவியெழு தேயில்
மாண்பு காதல் கொள்ளு
கவியெழு தேயில்
மாண்பு காதல் கொள்ளு

பரராசசேகரன் ஆர்சி

இத்தகைய எழிலோடு அருது வாய்த்
மழப்பாண (இ)ராசசேகரன் ஆர்சி வந்த
சத்தியவான் பரராச கொ ரந்தந்
தாரமால் வாய்த்தவர்கள் ஓர் ராவர்
எத்திசையும் புகழ்ந்து சொழ தேசந்
எனவரை செவ்வட்ட மெழி யாவான்
முத்தியெழுத் கரவன நாட்டைச் சேர்ந்
கொய்க்குமா கொய்க்கு மகவி நாந்

தங்குமாத வாய்த்தெந்ததுச் செவ்வட்ட
மழப்பாண (இ)ராசசேகரன் ஆர்சி வந்த
மங்குமாத வாய்த்தெந்ததுச் செவ்வட்ட
மங்குமாத வாய்த்தெந்ததுச் செவ்வட்ட
மங்குமாத வாய்த்தெந்ததுச் செவ்வட்ட
மங்குமாத வாய்த்தெந்ததுச் செவ்வட்ட
மங்குமாத வாய்த்தெந்ததுச் செவ்வட்ட
மங்குமாத வாய்த்தெந்ததுச் செவ்வட்ட
மங்குமாத வாய்த்தெந்ததுச் செவ்வட்ட
மங்குமாத வாய்த்தெந்ததுச் செவ்வட்ட

மாண்பு மனை இடு
கவியெழு தேயில்
மாண்பு காதல் கொள்ளு
கவியெழு தேயில்
மாண்பு காதல் கொள்ளு
கவியெழு தேயில்
மாண்பு காதல் கொள்ளு
கவியெழு தேயில்
மாண்பு காதல் கொள்ளு
கவியெழு தேயில்

சங்கீதம் பிறப்பி யவன்
கையெழு தேயில் ஓர்பாங்
கூராத அங் கவன்
அம்மையில் தேயில் ஒர்பாங்
கவியெழுத்த சட்ட நாந்
இடுமீடு தேயில் ஓர்பாங்
கவியெழுத்த சட்ட நாந்
மாண்பு தேயில் ஒர்பாங்

இளவரசுப் பட்டம் கப்பன்

இளவரசுப் பட்டம் தவறு அளிப்ப தற்கு
 உற்றதாய் நானொன்று கூறும் வள்ளன்
 தெளிந்தநாங்கள் பவையம்முத கேரது டத்தல்
 தேர்ச்சியாய் பெற்றோளாகி கேட்ட பொது
 வடிந்தொருவன் விவரமுத கொடு சொற்பான்
 என்னவாய் அச்சமின்றி உரைக்க முற்றும்
 வழுவிக்கா அட்டிபுரி கின்ற மன்னு
 வணக்கத்து டன்செவிலுர் வார்த்தை கேட்டாய்.

முடிச்சுளிர் உலையத்தன் சிறித வாரது
 ஸூத்தரகன் வல்லுநர் அனனே துந்தம்
 குபுகிளையன் வானென்று கூறு அன்னன்
 குறிப்புகிய பாதகராய் உன்ன வறமர்
 கொடுபவ தெருவிது சார மாகம்
 டெட்டிலிற் சாதத்தனை வையுநா நாட்டின்
 முடிசூட்ட வண்ணுண்டு பொருத்த மன்று
 முடிவாய் எத்தனது நகுநி தாகும்.

வல்லுரைத்த மொழிசொல்லிட பருமன் மன்னன்
 இரவுண்ட நாட்கொரு மிகவுநு சேர்ந்து
 அன்புள்ள சொதிடெரு வானை நீக்கி
 அடுத்தவரை முடிசூட்ட வண்ண மரட்டேன்
 உன்மனராய் பொழிவெனவொன் லுன்பம் வந்த
 சான்றும் மரபுகறி மறற் தீது
 உன்புகன் வாரது சுடுப நறுஞ்சு
 சோதி த்திவ் வுயிருத்தாய் செவ்வுடு டென்னு.

அப்பொருள் தெடுத்தாய் திருநீட லுயர்
 அனைத்தும்பும் பரிசாரம் கூறு வல்ல
 நுப்பிலைய மாவனினன் செவ்வைப் பார்த்து
 உன்னொரு மாரக்காந்நிலை இவையன் பெருந்
 செம்மனவான் வந்தபொருள் வாகம் செய்தாய்
 செவ்வை தெதுபொருள் கூறும் ஆனன்
 இப்புகிளச் வுழிவள்ளன் செவ்வ மரபுகள்
 வானுமிகே என்பவையும் உலர்வாய் வன்னு.

இந்தவுரை கேட்ட அப்பா முதலி மன்னன்
 கிரண்டாய் மனையினாய் வாய்த்த மரதின்
 பந்துவென்று காரணத்தால் அவன் பக்கம்
 பக்கமுள்ள பாசத்தால் உரைக்க வுற்றான்
 எமந்தனின் சாதக்கதை விடுத்த மற்ற
 மகனது சாதக்கதை ஆற்றது பாரும்
 செந்தமிழர் வருங்காலம் மரபிற் காகச்
 சுரழியக் கூடாது சிவதை செவ்வீர்.

மந்திரியாய் அப்பாவின் வார்த்தை கேட்டு
 மனவிற்றான் சொன்னார் உலகத்தோர் கதனைச்
 சிவதையிலே உருவனார்த்த நார வாரதாய்
 திட்டவாட்ட மாரபுரான் கூறு நுற்றான்
 எத்தனைய மாவனின் வார்ப்பு பொருள்
 வல்லுத்த வையுத்தன் வார்ப்பு மாவான்
 சுத்தரமர் முன்னைய மாகநு பொருள்
 சுபதாரைக் கழுகுகள் வந்து வார்த்தே—

உலையது மிகவாரி சுருதி தொந்து
 உலர்வற்ற மரபாக மன்னன் வித்தரான்
 உலையினப் பருமனினன் கால்கி வித்த
 கிட்டிலினை மண்ட வார்த்தன் ஸ்ரீதெ வித்து
 குலவியனைத் தாதரவு கூறு: சொர்த்த
 அச்சுறுமொ தன்னின் பொற்றை ஸ்ரீதெ
 கொல்கியாயிற் பட்டபுரார் பொருது துத்தன்
 குமரியுநு தான்கலையிற் அடுத்த வார்தெ.

மந்திரியாய் சுற்றத்தான் துருதி கேர்த்து
 மனவெறுந் சுற்றனினன் துருத்தும் பெரு
 வித்தனியென் வார்த்தனைத் தெற்றித் தெறி
 விதரானின் வார்த்தனைச் செய்து மன்னன்
 வையுத்தனது இவையனாய் பட்டம் கட்டி
 மன்னுநு வார்த்தனின் பார்த்தி வந்தான்
 தவையுட மெனினன் வாரி துத்து
 தன்னுள் வையுபவ சொன்ன செய்தரன்.

அன்றொருநாள் ஆதவனும் பாலை தேரம்
 துழைப்பை முடிந்தான் தெருங்கும் போது
 கண்டபலகொன் றொருவரு ள்ளந் வரறு
 களிடுவந்து மருங்கொண்டு வீதி காவோ
 துன்னிள்ளை மாலவருந் தீர்க்க வாரு
 கண்ணெதற்குக் களையனை நீட்டிப் போது
 மின்னவெனச் சங்கிலியன் பார்த்து நெய்வல்
 வேழத்தை அழித்தினை என வர வர்த்து.

தன்னுயிரைத் துச்சமென மதித்து வீரர்
 சங்கிலியன் அண்ணனுயிர் காத்த போது
 கண்ணவரசி செருத்திட்டான் கியவ வரறு
 கண்ணொன் தம்பியன் தன்மிக் முயல்வே
 என்னதான் சடாகும்? வந்தே வர்த்து
 இரூபேருள் ஒருபேராய்த் துடிக்கி மீட்டார்
 மன்னவென்று மந்திரவரும் மதித்த கியவனும்
 மாகட டுள் ழுழியுளம் கித்திட்ட பரே.

சங்கிலியன் உயிர்பெற்ற கியவ வரறு
 கதனதாள் ஆட்சிபுரி கின்ற காவோ
 எங்கிருந்தோ எவன்ருந் கருவாய் வந்து
 இவனுள்ளே எடுத்திட்டான் இவனைக் கேட்டோர்
 கொருநாள் வடிந்தாரகன் திட்ட மீட்டுச்
 செயல்புரிந்த தாரைவிற ஆதிக் காவாய்
 அங்கொன்றாள் தொந்துருதி அடித்த பரிகள்
 அன்றுரொன்னை சொதிடறும் மெய்யாய் விற்றே.

சதியும் வீதியும்

பாரதன் உரியவனும் அளவந்த மைத்தம்
 பண்டார மென்பவனுந் துரிய நரவில்
 பிராந் இளவரசன் பட்டன் காமசு
 சிறிதனவு துயர்மாத் லீங்கிதும் காவோ
 காரதன் மலிந்துள்ள களைய ராஜா
 மாகவனும் தன்மனை மின்னவர்ப் போகக்
 வாராவென வென்றுபற நிறுப னுக்கிரர்
 வண்ணமடல் தாழ்வார்ப்பாள் அணுபிடுவவத்தாம்.

சங்கிலியன் மரநிருபன் சென்ற அந்தான்
 காவனாகன் உருமியிற்றிச் சொங் மொன்றில்
 பண்டாரம் மதித்ததிருந்தும் மொத்தார் வினை
 பதவியொரு கத்திவினை மார்பிற் பாய்க்க
 வண்டினவரும் கேட்டிடையிற் போக மீட்டன்
 விவரொன் சாலத்திட்டான் காரிஞ் நத்தான்
 கொண்டவனும் சீர்த்தவன் மகநத்து சென்ற
 மொடியவனை துடித்தோர் மீழ்த்துக் கொண்டார்.

வேறு

இளவரசனாக இருந்தபண் டாரம்
 எவ்வய் கைக்கொண் செவ்த
 மூலியனு வேணும் அஞ்சா அந்தம்
 மான்காய் பாவியா ந்த
 அழிவுசெய் திய அருக்கனை உவ்வை
 யாபிவதச் சொதிடத் கொன்று
 றுரித்திடர துண்ணை உரைக்கிற வென்றான்
 றாசிய வரறுடன் மன்னன்.

நஞ்சினத் தீய் காத்தினைக் கொல்லும்
 நாகத்தினைத் துத்தவன் ரூபன்
 அருகிரு னவன் யாபிவதச் செய்வ
 அணுபிடுகு பென்றுமே கொல்லான்
 விஞாநிற் கிரபம் கொண் அம்பேந்தன்
 வீரனார்ப் பார்த்துரை செய்வான்
 வறாரன் ஒருநாள் உவ்வனாகக் கூறு
 வாட்டுகின் சாட்டை மான் நுங்கே.

காட்டையான் வீரர் தாக்கினார் தாக்கார்
தன்னாருந் துன்பமே யுற்ற
தாட்டினார் தாக்கார் மன்னரை உணவாய்
தனிச்சிறேன் வல்லியார் என்னைத்
தெட்டிய கிட்டம் செயற்பட னாக்கினார்
தீர்ச்சனை யெற்படப் பானை
காட்டிய குழந்தை மாரந் தென்றால்
கண்டேன் திட்டவர் வார்த்தை.

வல்லிய சீரானு வந்ததைத் திட்டம்
என்பினான் திட்டியிற் நாட்டைத்
தன்னார் சாக்கார் மெய்யிற் திட்ட
தனாவன் மானைக் கொல்ல வவத்தான்
என்பினார் கொன்று விடுவான் விலை
என்பினார் மெய்யிற் கொடுப்பை
மன்னரை மெய்யை வார்த்தையிற் துண்ணை
மன்னப்பிற் தென்றடி வந்ததான்.

வள்ளி எ பொய்த் உரைகளையும் எங்கள்
இனியவன் தீதாக்கி சான்றான்
அன்பினார் மிக்கோன் அறிவின் மிக்கோன்
அண்ணல் மார்த்துத் தெய்வமாக
தன்னாருந் தாக்கித் துன்போன்
சான்றான் போக்கிற் தெண்டன்
துன்பார் துன்பைக் கொன்றான் என்றே
தூட்டி எப்படிச் சொல்லாய்.

வல்லியார் உவ்வ இப்படிச் சொல்ல
வைத்தான் இவ்வாறு துறு
வல்லியார் கொண்ட கொணருவோ: திய
சான்றான் பொய்யுரைத் துறு
துன்போன் மேலான துன்பைத் திறு
துன்பர்கள் என்னுரை சொன்னால்
பின்னார் மானைப் போக்கிட யிக்கப்
பிரயத் தனம்பன் மேலுந்.

பரதீரு பர்க்கு வீண்புரி குட்டி
மனின் மாரிடம் வெண்டாம்
கரசனா மாரும் அருகனாத வுள்ள
அவன்பொயர் மானைப் மேலுடாம்
சான்றான் கொடுவோம்: உணவையாய் உறு
சான்றான் கொடுவோம்: வெய்யே
இரத்தான் மன்னன் அய்யும் அய்யினன்
வாவுரை உணவையெவ் திட்டான்.

தூற்றின மன்னன் பொய்யை வெய்யு
கொழிந்தவன் வார்த்தைவாய் கேட்டுக்
கொற்றான் தென்கை கொடுத்தான்: தின்ற
குடிவோர் வீடுகள் மற்றும்
சுற்றார் அன்பினார் அத்தனை பெரும்
தூன்பதி னுறையம் வெத்தார்
சுற்றின மாரும் உற்பினர் செய்வார்
சம்பவ மானைக் காட்டி.

கொண்புரித் திட்டோன் கொண்பினர் தூற்றுக்
கொண்புரி விடுவதா வென்பர்
கொண்புரி வுலகில் மாரும் துறு
எண்ணெய் கொண்டவர் சான்ற
பலாற்ற போதும் பதவினான் திட்டான்
பாண்டி இழக்கினர் என்பர்
நிலையற்ற வாய்வை தீயதாக வெண்ணி
நிசராய் வார்த்தை வென்பர்.

அய்யம் துய்கள் அருக்கருக் காசு
அய்யத்தெய் சுற்றல னுறு
தாய்யும் துயம் பரதீரு பர்க்கோன்
தாட்டினப் பற்றின வென்பர்
தாய்யும் மேலாய்த் தாய்த்திடு நாட்டைத்
சாண்டான் என்னிடா தெரு
பேய்யின: அசை பீடித்த தானை
புத்தியை விற்றான் என்பர்.

அன்னியப் போற்றும் அரணிய எங்கள்
 ஆட்சியை விற்றதுவும் கொண்டு
 என்னியப் போற்றும் திட்டந்தை வற்ற
 வற்றச்சு கைக்கொடு செய்வோம்
 என்மவர் கைக்கொடு; இவன்பிணை வற்றேன்
 வற்றனர் தர்சிய போகல்
 ஒன்றுபத் தாசி ஊரவர் நபன்
 உருண்டது இப்பெருஞ் செய்தி.

மைத்தன் இறந்த கங்கையோர் பக்கம்
 வஞ்சகர் திட்டமோர் பக்கம்
 கொந்த மாவே கொடுப்புத் தருந்
 தூண்டுத வயிற்றெனென்ற
 தித்தையோர் பக்கம் அரசனை வார்ட
 திந்தி யாவு மிழந்து
 தொந்து வஞ்சித் தித்தை கவனி
 குவையும் துன்பத்தி காழ்த்தாய்.

ஞானியின் அறிவுரை

சீரோடு சிறப்போடு விளங்கும் மீழர்
 திருநாட்டில் வாழ்ப்பாண நாத்தி வத்தை
 போராடி வெல்லவிய லாத பித்தர்
 போட்டசதி வரக்கைத்தர் தமையி ழுத்தி
 வேறோடு பாறுண்ட மரத்தைப் போல
 வேந்தனும் வெந்திருக்க அமைச்ச ரோடு
 ஊராரும் உறவிலும் மரண ழுற்ற
 உறவையந்த ஐக்கிய விளைக செய்தார்.

இரண்டே ஒரு நாட்டொன்றவுடன் அரசன் உள்ளம்
 இளைத்தவனாகப் பதிலுண்ட முனியை நாடிப்
 பெரியவரை பூரிப்பி பாணிக் கின்று
 பொறுப்பான வெறுக்கின்றேன்; ஆத வாரை
 வரியமைந்தன் பதிலுடைய கிடை ழுத்தி
 உரையென முடிபுட்டி வைக்க யாணும்
 விரும்புலிநென் இம்முடிவை விளம்பிச் செல்ல
 விளைந்திரு வந்துன்னேல் வந்து ஊரத்தான்.

சஞ்சலத்தோ டென்னிடத்தில் வந்தி குக்கும்
 தாபியேந்தி உன்றவது கருத்தை யாரே
 கெஞ்சும் விரும்பலினை; ஏனைத் திட்டாய்
 கொடுவரும் காவரின; பம்பக் அதை
 வஞ்சகர் உன் குறித்துள்ளார்; ழுனை யாரை
 வலியையுள்ள உன்னையந்தன் கங்கி கெக்கே
 அஞ்சாது முடிபுள்ளாய் அவலை யேதும்
 அழியாத காரியத்தைச் செய்து வைப்பான்.

பரநிருப சிங்கனிடம் பதவி போனான்
 பத்தாய்தான் பழங்கிரிகள் எசமா நூவர்
 அபசாஷம் ஆற்றலமிக்கோர் ஆன வேண்டுள்
 இலகுவேறி கொண்டுதான் வரப் பிடுங்கி
 பெரியோர்கள் குறைகொள்வார் என்கிற சீரம்
 பெயரிக்க வேண்டாத்துப் பெருகோர் செவ்வாம்
 சமையலு காரியமே செய்கா ரென்று
 சந்ததமும் சொல்லார்கள் தவங்க வேண்டாம்.

நடக்காவ முனர்த்தகப் திருநீர் லாவர்
 மொழித்தவரை கேட்டோர்செய்த வேந்தன்
 தக்கசெய் வாயினியான் நரணர் வாயன்
 தகுதியுடை நோன்றுக வென்றே யெண்ண
 மக்களுக்கு வேண்டியது பாணன் காக்கும்
 மன்னவரை வந்திவொரு பொய்யம் வன்று
 இக்கணமே சென்றுரை ருட்டுதற்கு
 ஏற்பாடு கொடுப்பான் அரசன் சென்றான்.

சீறும் சிங்கம்

சுற்றாநாட் காண்பீடு மன்னவன்-ஆட்சி
 மன்றத்தை ஆண்டோ டுழைத்துமே-துவர்
 சுற்றி தீவரத்தில் நாட்டினை-ஆளும்
 அங்க மேளத்தினை வாணகர-நளகு
 சுற்றி நிடைகொண்ட அழைத்தினை-இனம்
 காணாமல் சங்கிலி வீரனை-வங்கன்
 கொற்றவ ளுக்கத் தவறித்துளேன் உங்கன்
 குறிப்பை வழிய விழைகிறேன்.

சுன்றுரு சுதந்திர மாகவே - வங்கன்
 சுழத் திருமணி நாட்டிலே திரும்
 நின்று நிவாரி மன்னனினர் - சில
 தீசர் பறித்திடப் பார்க்கிறார் - பெருந்
 குன்றை நிகர்த்துநீர் கொளிறும் - உயிர்
 பொத்தும் துருநீர் மொத்தவன் - படை
 கொன்று குவித்தி வல்லவன் - அவன்
 கொற்றவன் ஆகுதல் நல்லதே.

சுன்றுரு திட்ட ஓரவியும் - தன
 தெய்வத்தி லுள்ளதைச் சொன்னதாசி-ரன்
 தவயிற் றுரியவே உங்களை - இதை
 ஆராய இங்கே அழைத்துள்ளேன் - மக்கள்
 இன்ப அன்பத்தை அழித்துமே - அதற்
 கெற்ற வலையில் நடந்ததும் - நூ
 மன்னன் ஆக்குப் பொறுப்பினை - இதை
 மன்றத்திற் கேற்றி கின்றான்.

ஆட்சி புரிந்திடும் ஆனாமோ - நெஞ்சில்
அதுவு மிலாதவர் சங்கீத - மனம்
காட்சிக் கெடுவதெச் செய்வதை - என்ருன்
தந்தையே ஆரீநும் வழிவேளை - எங்கள்
மாட்சி பொருத்திப் பாட்டின - அந்த
வள்ளியர் விற்றத முகேசுரார் - முகம்
காட்டிக் கொடுக்கருந் தவரை - இங்கம்
சத்திக் கொடுத்த பின்னரே -

ஆட்சியைப் பற்றியும் சொசுப்போம் - என
ஆசைத் தோடு சொழிந்தவன் - இந்தக்
காட்சியைக் காண்ட அரசனும் - தக்க
காலம் வரும்படித் தோண்டில் - தாய்கள்
குடும்ப சங்கீதமாய் தோன்ற - வாலை
பட்ட நூல்களாய் என்முட - இளை
மேட்ட இளைஞனும் சொல்லுவான் - என்வ
தேடு வரும்வரை பாடப்பதே,

வெள்ளையத் துற்ற பிற்பாடுதான் - அரை
கெட்டி அனாபியதைப் போலவும் - சொழும்
கள்ளர் கவர்ந்திடும் பாடுதான் - கடுங்
காவல் அனாபியதைப் போலவும் - சங்கீ
சொல்லும் தோழும் பிற்பாடுதான் - பின்
கொல்லும் மருத்துவன் மேடலேபாடு - தயர்
பள்ளத்தில் விழுவிய பின்வர - நடு
பாதுகாப் பொடி பாலைது?

வந்தார் புரிவது ராகவே - இந்த
வள்ளியர் வந்து வித்தகன் - அவர்
நெஞ்சைப் பிளத்திடும் மாய்த்துமே - என்ருன்
நீண்ட பலகையையப் போக்குவேன் - பழி
அஞ்சும் கவிழ்த்தல் வித்தகை - அட
அகத்தப் படுத்திட வெள்ளுமே - கொழும்
நஞ்சினைப் போல சித்தகன் - பொந்த
காட்டினப் பற்றினத் தீவர்கன்,

நீண்ட வானண்ணலை மாய்த்தவர் - அவர்
நீண்ட துன்பினால் கொள்ளவர் - இன்று
வங்கன் இன்றை ராகவே - இளை
இவ்வாறு பரந்த பண்ணை - செய்புந்
தவர்க் கடுங் குதளதலாய் - அவன்
காந்தி ரிந்தகன் என்னுமே - மிக
இயலித மாக வுரைத்திடச் - செய்வன்
ஏனைச் இங்கொடு தீயனை,

பொருள் உரைப்பதை நம்பியே - ஒரு
புண்ணிய வானை நீக்கியே - பாடார்
சொல்லத் துணிந்திட லாகுமா - இந்தத்
தோல் சங்கீதம் ஏற்குமா - இனி
வாய்ப்பு பரக்கும் பெருமையிலே - அண்ணன்
வந்தவர் தீரிகள் கொடுப்பதை - என
தையனை மாகர் சிறந்தது - எந்தன்
அவையு மித்தென் துத்தியே,

விவங்க கொட்ட மடக்கவே - படை
சோத்தார் புறப்பட்டுச் செல்லுமோடு - படை
காய்க்கை கொடி விடுத்தவிடோல் - அந்தக்
கவையர் நடிக்கிக் கொல்லவே - என்ருன்
தாய்த்தெரு காட்டிற்குச் செவ்வெரு - கடு
சாத்தியென் நெண்ணித் துடிக்கிறேன் - நெருங்
வாய்க்கை மென்று பாணிக்கை - இரோ
காடார் புறப்பட்டுச் செல்லுமோய்,

கர்த்தை சொன்னன் சங்கீத - அந்தக்
கர்த்தை சொன்னன் துடித்தவன் - சொபம்
நர்த்தனம் சொன்னு கள்ளியன் - அவன்
நூலும் நடுகன் கர்த்தனை - சொன்னு
சரிப்பதில் முன்னரே தோல்கன் - இரந்த
சங்கீதம் புரிவது என்னுமே பல
வர்த்தக தாருகங்கை பெண்ணு - மன்னன்
வாய்த்தித் தாருகன் உரைப்பனே,

பொழிந்து மருங்குள் வீரவே - இந்
புல்லையிவர்த்தினென் லயந்தினே - உல்தன்
சிற்றத்தின் முன்னந்த வயலையர் - ஈரமு
கிறுறையு பாக அழிவரே - ஆந்த
புற்றையு வாயுந் ஓர்ப்பவர் - என்ன
ஆத்திரமென்பது தீயியே - பெருந்
காற்றிடிந் தாழும் விளத்தொளி - நல்ல
கண்ணாடிக்கூட்டுள் அகையுமவர்

சங்கலிய ரோலிய நாயினும் - இந்த
வந்தவர் புரிந்தார் என்னிடம் - யாரோ
அங்கலியநின் துக்கையுள்ளிடு - இதை
அரங்கம் வயகள் நடையையே - இந்ரு
பங்கெனநி மாய மடங்கியே - தொண்டு
பார்த்தவர் இவ்ருபாணத்தினர் - இவர்க
கென்ன வலையையுள் இடையுமே - நாயின
என்ன நுகைத்திடல் தக்கமே.

வீரன் மிகுந்தவர் சங்கலியர் - பன்
பெற்றி புரிந்தவர் வள்ளலர் - இன்று
சோதரன் வாகிலெய் நாட்டின - இனம்
கரண்ட முகவிலும் அன்னவர் - ஏமக்
காடுவ வெண்ணுதல் நகையே - அவர்
அப்பச் சோதர ரகையோ - உற்று
சர மிலாத பரங்கியர் - தருந்
(இ)வருமே தஞ்சமென் தெண்ணுநர்.

சங்கலிய மிகுந்தோர் - பன்
சங்க முயலும் பரங்கியர் - பன்
நர்மன் விதைத்திடப் பார்த்தினர் - இந்த
நாடு முன்னந்தோவையுள்ளவர் - சிலர்
தாண்டக் கடுவில்களாகிலார் - என்ன
காற்றினன் சங்கலியர் தன்னரே - இந்
செந்திடு செந்திடு மிகுந்தியுள் - அனதத்
தெயம்பதை விட்டுநெய்வினரோ.

மன்னவன் அப்பாந் கருநிட - அவன்
எந்தன் எழுந்தன செய்ருவான் - எந்தன்
முன்னல ரோவொடுப் பாட்டவர் - என்ன
லுடரே இச்செயல் செய்குனர் - சிலர்
என்ன பொறுத்தும் தங்கையே - > என்
எப்பா ஆனம் அப்பாந் - இந்நச்
சின்னம் சிறு நாண்டிட - நீய்கள்
செய்நுதல் ஞாயனோ கறுவீர்.

அப்பொழுது நாய்கொரு மந்திரி - உன்
அத்தையுத் தங்க மலையன் - புவி
சொப்பம் அரலியல் ஏடுவாய் - நன்று
செய்து புறைய உலையாய் - மன்னந்
கொப்பொழு துய்ருளை மலையன் - என்
எப்பினை செய்வினும் செய்பவன் - மக்கள்
ஒப்பம் முடிவன் உரைப்பவன் - தன்
முன்னகருந்தத யெழிருவன்.

இன்னைய பூழ்த்தியை தன்னினே - இந்த
இராப்பல பாரத்தை ஏற்பவன் - காலம்
நன்று புப்பன் ஓக்கவும் - மக்கள்
உலையெனம் பெற்றவ ஓக்கவும் - தயர்
கொன்று குவிப்பவ ஓக்கவும் - படை
கொண்டு நடத்துவோ ஓக்கவும் - துட்டி
தன்ன நடத்தா தொழிவெனக் - நாய்கள்
தாழ்ச்சி படைவது உன்னமே.

தூர நிருஷ்டி படைத்தவர் - எந்தன்
சாதிட்டப் கூறிய வார்த்தையை - இந்ரு
வாரும் மறத்திட னாருவர் - அவர்
தூர மின்று யெழுவரே - தன்பம்
நேருந் அழிந்தி யுள்ளவர் - என்
நேருந் யெழிந்த தேபடய்மே - இந்த
வீரனாக் கருந்தி துட்டிட - என்
யெனபுன் தன்னம் விதைத்தமே.

ஆன பழுவீணும் அன்பரே - இதில்
 ஆரவாரம் கொன்று மிகவேயே - மனம்
 பொன் பழுவீணும் பிபதரம் - ஒழு
 பண்ணுவது சொல்ல தில்லையாம் - அந்த
 ஞானின் எண்ணப் படிக்குவாம் - இதில்
 ஞானம் புரக்கும் பொழுப்பினை - வரும்
 ஞானம் உயரம் பிறந்ததுள்ள - எங்கள்
 காமத்தையும் கிவறு நில்லித.

அப்பா ருதலி

வயறம் வயமரின் உரைக்கவும் - அந்த
 வயம் வயமரின் ஞானம் - ஆட்டி
 மயந்தி மெய்யுள் தந்தினை - பெரும்
 மயம் படிந்ததெனத் தந்தையின் - அந்த
 நயம் வயமரின் பொழுத்திடம் - ஞான
 தந்தினை வயமென்றும் தந்தினை - என்னும்
 தந்தினை மெய்யுள் வயமரின் - ருதலி
 சமயம் தந்தினை மெய்யுள்.

அப்பா ருதலியை மெய்யுள் - அந்த
 அமைச்சன் வயமரின் பொழுத்திடம் - இதில்
 தந்தினை ஆட்டி புத்திறம் - எங்கள்
 தந்தினை சமயம் மெய்யுள் - இதில்
 அப்பா உயமரின் மயமரின் - மர
 மெய்யுள் மெய்யுள் வயமரின் - இதில்
 மெய்யுள் உயமரின் பழிக்குமே - எங்கள்
 உயமரின் மெய்யுள் மெய்யுள்.

இவ்வாறு அப்பா ருதலியும் - பொருள்
 வயமரின் வயமரின் மெய்யுள் - இதில்
 வயமரின் வயமரின் மெய்யுள் - இதில்
 இதில் உயமரின் வயமரின் - இதில்
 மெய்யுள் மெய்யுள் மெய்யுள் - இதில்
 மெய்யுள் மெய்யுள் மெய்யுள் - இதில்
 மெய்யுள் மெய்யுள் மெய்யுள் - இதில்
 மெய்யுள் மெய்யுள் மெய்யுள் - இதில்

வேறு

பரவினா ஊராமனில் அனலில் வயந்தன்
 பாராளு முரிமைபெறு வானென் தெண்ணை
 கரிசனாவோ உவன்மகளை மகனாக் கெற்ற
 மனசுநகரக் கொள்ளுதல்பா காதலிகொண்டு
 ஓரவருமில் நுண்பாத வுணம் அந்த
 உணந்ததா னேயுணததப் பேசுதுன்னுள்
 கிருப்பதததப் பெற்றுதத உணம் மட்டு
 விளாகதததப் பிற்போட்டுக் காதலி இத்தான்.

சங்கிலியம் அரகாநல் ஆட்சி பட்டம்
 தன்மகனில் பிள்ளைகளை ஆண்டயா தென்ற
 சங்கிலியம் உணவத்தே இவன்ம றுத்தான்
 சாந்தனன் சனபிளேகல் ஒடுங்கு சோத்து
 எங்களு உட்கட்டினி ஆள் ஏற்றின
 இசையவனே அன்றே மனதாய்க் கூற
 பெருங்குற துயரோடு அப்பா இன்றும்
 புறவாறு கிலையாக விருத்திப் டானே.

சங்கிலி மாசுறுதல்

மன்றத்தே புன்னபேசி யேற்பக சென்மார்
 மாவரன் சங்கிலியத் தேற்றி நீதான்
 நன்றாக ஆட்சி நற்கு வல்கொள்
 னூன்கொத முன்கட்டி மொழிந்து விட்டான்
 அன்பாக ஏற்றுக்கொள் எனலி ரகல்
 ஆனாரினி அன்னவனும் ஒத்தக் கொண்டால்
 என்னருநா எந்நருக்கு இவியே சென்றே
 என்மொடும் பூரிப்பால் மருத்த மிவ்லர்.

சங்கிலியன் சம்மததததப் பெற்று வேந்தன்
 நக்கொரு நாட்டிலித்த யிழ்ச்சி யோடு
 சிங்கனவெந் தங்குமயல் நாட்டா டுத்தம்
 சிறந்தபேரி யோர்களுக்கும் செவ்வி போக்கிப்
 பெருங்கு மெழில் நல்கின்றன் தன்னை மிக
 புத்தததது பெறுவாறு செவ்வி ரென்ன
 அருநாழ் மக்களெல்லாம் அமரர் போற்றும்
 அழகாபுரி யாமென்ன வழகு செவ்வார்.

அன்புக்கு ஒன் கொண்டு சென்றோன் அங்கே
 காலவகக்கு முன்னர்பா திருப சிங்கன்
 பெருங்கனவின் பிளீதிற்கு பெருமை யோடு
 மித்தான மாரிக்கமதாய்த் திரும்பும் கால
 எண்டிசையும் இருங்குழத்து மனதொழிந்து
 விரிதனம் ஆறெல்லாம் வெள்ளம் பாயத்
 தன்னவோல் ஏற்பட்ட தடைவி லாவே
 தாமதித்தே பிறவானத் தவ்ந்தொ டர்ந்தான்.

ஹரிதா'டு நான்வந்த போது வேந்தன்
 மூண்டபொரு மகிழ்வோடு சங்கி லிங்கம்
 நடி மக்கள் பொலிவோர்சன் அமைச்சர் யற்றும்
 தந்தோலா அகல்தாட்டார் குழந்தை வயத்தி
 கடுந்தலை பொன்னெகைள் புதியும் வண்ணம்
 இன்னாசொசு சுபதிட்ட மூலியை சோண்ட
 பழங்காசுன் புசர்வாழ்க வென்றே வயத்தி
 மட்டாரி வேகத்தை நடத்தி வைத்தார்.

தந்தையர் வேளிந்து மாற்ற பொருளார்
 நடந்துகொண்டிருந்த மான பின்னர்
 கல்துமலை ஆறெக்காரி காண்பு வந்த
 கவலையும் பறந்தோடு சிங்கன் தாட்டின
 கல்கைகடல் திரைகளை அடைந்த பொது
 'வயலாறு' என்னப்போற் காட்சி தந்த
 தந்தையர் அமைக்கார் திறப்பும் கண்டு
 நடத்தவழியைக் கொடுத்தவன்வே அந்நிதி ஏற்றினர்.

பதனும் பாதீபுன்

வகைகூடு புளடம்பான் ஏந்தான்
 சண்டிக்கூடு கொன்றே னென்பான்
 வையத்தே தெருது பெற்ற
 வாய்க்கினை இழந்தே வென்பான்
 கொல்லொழிந்த கோர உன்னர்
 வெறுப்பி வண்ணம் ஏது
 செய்யமா கொன்றே ஏக்கி
 செயல்வயத் தேக துற்றான்.

பூரண குடிபம் தூய
 புதறார் மரிக் கொவருர்
 தோரண வாயில் வகை
 உட்கொண்ட கடுக்கல் தின்ற
 வரண வானை எங்கும்
 வைத்துள் சிங்கன் வாயுர்
 தேவிலை சென்று அர்த்த
 திவணர் கிடந்து தோக்கும்.

அழகிய பக்கள் யாவுர்
 அமோகநியல் இவனை என்னார்
 எழிலுறு னெருகல் யாவுர்
 இழிந்தவன் இவனை என்னார்
 பொழிந்து எவர்கள் யாவுர்
 புல்லறார் இவனை என்னார்
 வலியைக் காட்டி யாவுர்
 வந்தவன் இவனை என்னார்.

155640

696744

அவர்க்கா விரி தண்டரன்
அவனென உன்னம் வெந்தான்
இவர்க்கா கொழுகன் கண்டரன்
இவயந்தே ஸாரம் கொண்டரன்
பெரலிவுறு நகரம் கண்டரன்
புறங்கெழுந் ஸாரம் நெரத்தான்
கண்டரன் மக்கள் காட்டி
காய்த்திட விடு செல்வான்.

மன்னன் வாழ்க வென்று
வாழ்க்கொழி கேளான்; நல்ல
கன்னன் கொடுத்த மக்கள்
காதுகட கழுகன் வாழ்த்தி
இன்னொரு கொள்ளுந் கேளான்
இவற்றை மீழோகை கேளான்
தன்னென வந்தோர் தாழ்த்து
காற்றிய வணக்கம் கேளான்.

கந்திர மூழ்க்கம் கேளான்
கந்திரன் ஓசை கேளான்
கந்திரன் மூழ்க்க மக்கள்
இவர்க்கா கேளான் ஆறும்
கந்திரன் ஆறும்
கந்திரன் மூழ்க்க கொண்டரன்
கெடுக்கன் வாழ்த்து மட்டும்
கெடுக்கிட விடு செல்வான்.

வந்தவன் தன்னை விட்டு
வாழ்க்கை வாயேறி மூல்கள்
நந்தவன் பெயரால் கந்தன்
தந்திரன் ஆசை இவன்
கந்திரன் கந்திரன்
கந்திரன் இவன் பெயர்
பந்திரன் பெயர் விட்டுப்
பந்திரன் பந்திரன் கொண்டான்.

மந்திரன் ஆறும்; கொந்த
மந்திரன் ஆறும்; கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த
இவர்க்கா இவர்க்கா
கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த

கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த

கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த

கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த
கந்திரன் கொந்த கொந்த

கூலியினர் வள்ள செவ்வென்
 ளாசிடம் தருதும் பெருவன்
 வகையையே வசதி யாழ்ச்
 கடவுளும் படைத்திட் டாரோ
 வொன்றை யான வென்ற
 வந்ததற்கு ிட்ட கொல்லா
 ளாபுலே என்னும் பரதும்
 படுகுதி விழ்க்கும் னுனோ.

என்றின் வல்லுர னு
 ளாபுலே வேளை வந்தே
 தன்பெருந் திட்ட கொல்லா
 ருத்ததற்கு தள்ளி யுற்ற
 கணமனை கொண்டு துப்பா
 க்குளும் வந்த செந்து
 தென்பிடம் துள்ளின னுத்த
 செவ்வன் கூட னுத்தின்.

பரதிரு பாவுள் தந்த
 பட்டத்தையச் சுவடி லிக்குத்
 நடுவதாய்ச் சொன்ன போது
 தடுக்குளாத் திட்டோன் யாரோ
 பெரியதோர் கவையின் யாரும்
 பேசுவே லில்லை; உத்தனி
 யுள்ளவையடி யற்றி டவேனும்
 நடுவரும் தீவிரக் கிவகை.

கோத்திரம் தவறி வந்தன்
 னுத்தறி வேயிறந்தோ னுத்தே
 காத்திரம் மெளன் குட்டச்
 சாற்றுதரம் என்று ளாததென்
 ஆத்திரம் தவிரக் கிவப
 அடியினன் எதிர்க்க தீவோ
 னுத்தோளரக் கொன்றினுள் என்முடி
 ரத்தினம் குத்தி னுக்கள்

கூலியினர் கவிழ்ப்ப தாரு
 அன்னிய ரோடு செந்து
 பெரியதோர் திட்ட மெல்லா
 பெட்டிக் கன்றிறல் கொன்ற
 உரைத்ததைக் கொட்ட போதென்
 உவையே வெற்றத் ததன்
 பரம்பரைக் கொன்றாத் தீய
 பழிசெய்தார் என்னும் னுக்கள்.

எரிசிற தெருட்டில் தெய்வை
 இட்டவர் நிலனும் கந்து
 கருவிய அன்னத் தானின்
 கவையையக் கட்டி தீதன்
 அடியிதார் உரிவாய் போச்சு
 அடுத்தவன் அரப னுத்தும்
 தடுக்குளத் தரவே வேனும்
 தாமதம் பிடுங்க வேண்டும்.

கூதற்கொரு திட்டம் திட்டி
 இவர்க்கியம் பரிசுக் கொண்டு
 அதற்கொடு வழியை இன்றே
 அவசரம் தீது வேண்டும்
 எதற்குமீ அஞ்ச வேண்டாம்
 வந்தப்பா முதலி சொக்க
 வனதற்குதே அமைச்ச ரேவன்
 வயித்தையை நம்பி யாழார்—

காவியர் சிவனாக் சேர்த்த
 வந்தகம் செய்தென்; அன்றார்
 அன்னவர் உதவி யோடு
 அரணையார் பிடிப்போ வெளையர்
 இன்றென்ன நடத்த தப்பா
 கவையே சரித்த தன்
 தன்னமகம் கிடைத்த துன்போ
 தாமதம் செய்வோம் சேரல்வரம்.

என்றுமே இவனும் கேட்ட
 இருதயம் அர்த்தேன் சொல்லான்
 நன்றுநன் நுன்தன் வார்த்தை
 நாளினை நடக்கு மென்று
 அன்றறித் தெனே நூலா
 அதிட்டறம் இடுக்க வேண்டும்
 ஒன்றுயர் நினைக்க வேறு
 உண்டாகித் என்ன சொல்வோம்.

தன்மையாகக் கருதி யன்றே
 நாளந்தத் திட்டம் போட்டில்
 உன்றனுக் கூறு செய்தாக்
 ஒருபய னெனக்கு முண்டோ
 அன்புள்ளாய் கோபம் வேண்டாம்
 ஆத்திரம் செபே நகிதர்
 தன்னாகச் சிந்தை செய்து
 நாமொரு முடிவு செய்வோம்.

ஆக்கிட அழிக்க வல்ல
 அதிரயச் சூழ்ச்சிக் காரன்
 காக்வகவன் விவனு மெந்தன்
 கருத்தினன்: ஆகக் காரன்
 ஏக்கமென் இவ்வளச் சொந்து
 (இ)ரகசிக் கார நாயகன்
 தாக்குமொர் அதற்கு நவன
 கந்தர்ப்பம் கிட்டும் போதே.

உனதனை உரிமை பறித்
 உனரத்திட்ட போது வெத்தன்
 என்றனை நயந்தன்: இவனே
 ஏற்றதொர் அமைச்சு னுமான்
 மத்திரி வாகித் தம்பி
 மனோகம் கார்ப்ப நற்குந்
 கந்தர்ப்பம் கூறறி செய்யத்
 கந்தர்ப்பம் ரொகுப்பே கிணருன்.

ஆதலால் அன்று கூர்ந்து
 அமைச்சனுர் ஆகிப் பெணர்
 காதலாய்த் தம்பி போது
 காதலி கானவோ றாகப்
 புகைத் தார்க்குக் கரட்டிப்
 பேரறும்பும் திடப் பவரம்
 சாதிக்க வேண்டு மென்னச்
 சரியென்றே அலனு மேற்கூன்.

அமைச்சர் பதவியும் அறிவுத்தீட்டும்

மயசிலி அடுத்த நாள்தான்
தலமலினை அமைச்சர் ஐயத்தி
அங்குணார் செஞ்சுதும் உறு
அண்ணலும் எழுந்து சொல்லவல்
இய்துள்ள பெருமை நேரல்
இச்சையோ பின்புதிர் கின்ற
செய்தகசைர் தொழிற்ம வளறித்
தாரணி ஆகல் அயல்.

ஆய்ந்நம் உத்தன் தம்பி
ஆண்டி கொடுத்த கிளைநன்
நெய்யால் தீத்த நாட்டை
நிலைபெற ஆளு தற்குக்
தாய்நும் கடைநெய் வாய்க்கல்
தக்கலா யுதல் வேண்டும்
நெய்யை நெருங்கா யண்ணல்
தேவத்தைத் தாப்போ மென்றான்.

மய்யத்தி ஹர்ஷோர் எல்லார்
மயிருத்தனர் மன்னல் செவயல்
கொன்றவன் கொன்ன தெவ்வார்
கொடியமொழி ஐய மின்னல்
இன்றலால் மகிழ்ச்சி காணீர்
இவ்வாறு செவநு வார்த்து
என்றும் புளர்த்த வண்ணர்
இருப்பிடம் கிடைத்து சென்றார்.

மீதும் சாக ஐக்கா
வந்தவாறு காணு நின்ற
குற்றமே மன்றி வேறு
குணமறி வாத ஐக்கா
மற்றறித் தொன்றப் பெருந்
தாக்ககலன் வாய்க் ஐந்தான்
அற்பர்கள் அரைத்தே தீட்டி
அமைத்தனர் அறிவுத் தாக

கொட்டை மார் கொழும்பும் ஐந்து
தனரகம் ஆட்சி கொழும்பு
தாட்டின தான் கொழும்பு
தன்பாக்க சாந்தி மய்யு
சட்டி குரு சொல்லித் சொத்தல்
கொழும்புக் கந்தை பெய்தும்
தாட்டினர் ஆண்டி வேறு
தாட்டிமே யிலைத் தாக்கி.

மய்யத்தி அமைச்சர்
மயிட்ட வயத்தே தாக்கன்
அவ்வகர் துணைத் தொடு
ஆட்டிவயல் களிந்த கொன்றல்
கள்ளமே கப்ப தீக்கெம்
கொன்றார் கந்தை கிழ்
கள்ளகல் மய்யை வைப்போம்
தாட்டிவயல் உத்தி செவ்வார்.

வண்ணியன் உள்ளத் துள்ள
வருசகத் தீட்டித் தக்கா
கொன்னதும் மயிற்று கொன்ற
துரோசியல் மய்யை யந்து
நன்னமே அன்றி வேறு
தாக்கன் வருவ திலை
இன்றுமார் சொந்தே யக்து
இன்னவியல் பெறுவோ மென்றான்.

இப்படி யாகத் திட்டம்
இவர்களு டிட்ட மிஷனர
கப்பலும் வள்ளி யாழும்
யாருடே அறிவா வண்ணம்
கப்பலின் ஏறி வெள்ளைக்
காரணம் சந்தித் துன்பம்
இப்படித் தொடுத்த வாட்டுக்
குணைவகக் தொட்டி ஓர்சன்.

வாசலைய் பொருள்கள் வாங்கும்
வணிகத்தி ள்ரு பட்ட
தொத்தோ ராண இத்தத்
தீவரம் போர்த்துக் கிசயர்
காச காரருக்குச் செந்த
தன்மைவாசி நாடு திப்து
மோசமே யாபந்த செய்தி
மொழிந்திட வியனு மொதான்.

மூவரும் வகுத்த திட்டம்
முற்றிட முதற்கண் நாட்டில்
சான்றிடு மஞ்சாத தீவர்
சண்டாளர் கிவனரத் தூண்டிக்
காவலர்க் கெதிராய் மக்கள்
கவகக்கவி புரிய வைக்க
சுவினர், சுண்ட பொதும்
இளையியலாக் தோல்கி சண்ட.

மன்னனும் மக்கையும்

கொல்லுந் தீயர்க ளெரபய நிச்சிதும்
கடிக் செய்த சதிகள் நடகளையிற்
நகிலை யம்பதி தன்சிக் திகழ்த்திடும்
நகிலை மின்மைகள் வரவையு மூய்குலோம்.

மல்லி கைமணம் ஆட்டி புரித்திடும்
மத்த மாருதம் நின்ற தவழ்த்திடும்
மல்லி தோரழ் சாண பொழிக் தலிக்
ஞாபம் பொற்றுமொர் நகிலை கிருத்தனள்.

முன்னி யொட்டிக் கொல்லும் முறுவனள்
முத்தை லுடிய கோவை யிதழிநாள்
கொல்லும் கைர மருப்பினுள் கொங்கையான்
தோங்க லுய்க்கி யொத்த மொழியினள்

தீதி னாத நெருப்பெனும் மெனியான்
தீகர் வாத சிந்த குழலினுள்
யாதி னாத தீவிய வடிவின்
ஒப்பி னாத கிளந்த முதலினுள்.

வஞ்சி யொத்த கிரிய இடைவினாள்
வாழை யொத்த அகல கொடையினாள்
வஞ்சை யொத்த கிரிய விழிப்பினாள்
நல்ல தாமரை யொத்த மூத்தத்தினாள்.

அப்பா வெள்கின்ற மந்திர புத்திரர்
ஆவ நற்கலை யாவு மறிந்தவன்
ஓம்பி வாழவிச் சங்கிலி யுள்ளத்தே
ஓரிடம் பெற்ற ஓவிய மாவவது.

சங்கி விண்ண மாணவன் ஆயினான்
தாய் மரக இவளையும் பெற்றாள்
பெருங்கு மாணசில் மூழ்கி விழுந்தான்
புதுமை யன்றிதக் காயத் தியல்பேரோ.

காதல் மிக்கவர் ஆயினார் பண்பெனும்
கண்ணி வத்தின் விட்டறி யாதவர்
யெது மேலாதி முறைப்படி மற்றவர்
விருப்பி யெழு மணஞ்செய எண்ணினார்.

விண்ணி செறிவா மேலாக நடைத்தது
விசந் தென்றலும் உளளம் நெறிநுத்தது.
பண்ணி வசத்தன் வண்ணுகள் பாணையோ
பாயுந் சாதல் நினைவில் அழகுநினள்.

தாலு கண்கள் அலுநம் பாருகிள
காணம் மேலிட நுகைச குளிந்தவன்
நூலை யொத்த மருங்கும் துவன்றிட
நுட்ப மாயகனைத் தவடி சொரிந்தவன்.

வேறு

வரசு மென்றாய்க் கூந்த வான்தமிழ்
வாழ்க்கும் சொந்திதழ் மருகையம்
தேக வானிழம் மேன் யான்று
மொழைய மூடிய கண்ணாள்
மரசு மேடவன் வாகுவி கொடுக்க
மரடி ஊன்றட மாபுணர்
ஆகை மேலிட வந்த சங்கிலி
அன்பு மறந்திக் மூழ்கினள்.

நீண்ட பித்தமாய்க் சொலை கண்ணிலே
நிற்க வனத்தது பெண்ணலோ
மண்டி நுத்துகி எண்ணி எண்ணியும்
தீண்டி மற்றவன் சொருகியோ
அவன் பித்தமாய்க் காது விதை
கொண்டி ஓர்நர மல்லோ
வேண்டு மென்றுக் காக்க வனத்திக்
விடுக்கவ சொல்கிறன் என்றான்.

கண் மலரிப்பெருந் சிறு மேல்கூகை
காக்க வனத்ததும் சொபமா
மணிக வானுமென் சொரி கப்பல
மகலை யென்புநி கிவ்வியோ
பெண்பை விதை வறறு ஊர்த்திடும்
பெற்றி சொண்டவன் ஆயினும்
என்ன செவ்வது காது விப்பெரும்
இன்ன துற்றியும் மேலுலே.

கெஞ்சி மூலாயவன்; கிஞ்சி னுன்கவன்
கிளரும் அளவினாற் சொல்லுவான்
வஞ்சி வேலடி வஞ்சி மேலகை
வஞ்சி சொல்குந் சத்தியம்
அஞ்சி டாதவென் காது வகை
காவ துண்டும் எண்ணிலோ
துஞ்சி / காது வகையுமாய் வகை
தோதை மாமலில் கேட்டான்.

கொல்லி கொல்லி வெல்லி மேம்பெருந்
நெல் எங்கனின் நாட்டினை
நல்ல மக்களாக் கழு செய்தி
நாறு மேலவன் கின்றனர்
புலக நாற்கூழப் பங்க ஓர்நிலை
பூச ஹவனா கின்றதால்
கொல்லி இந்துவர் மக்க ஓர்நிலை
குழி கிழி வரகுதே.

காட்டி செங்குழை சார மத்தினை
காட்டி டங்காதி கொட்டி
காட்டி செங்குழை நல்லி வாக்கவர்
கூழம் மேலவன் மேட்டவர்
காட்டி மேலவன் திட மேலவன்
செவற்ப டங்குல் காவலி
மேட்டி வம்பல திவி அம்முதல்
மேலவ தெங்குவின் மேலமே.

இதய மற்றவர் எச்சகவி கொண்டவர்
இவ்வி குப்பதாச ஆங்கலோ
இதயம் ஆகிய இன்னல் சேர்வதை
மேல வத்தினின் நாணத்தோடு
மதம்பி மத்தவர் எந்த நாட்டிலும்
மன்ன குக்கெடு சேர்வலோ
அவையும் பாப்பமே என்ன வந்தவன்
அனைந்த வாரிவை செப்புவான்.

காட்டைச் காப்பவன் கடமை ஆகியும்
நங்கை பாணமுன் தஞ்சமே
காட்டை நற்புகழ் மன்ன வானின்
என்று தாழ்வாணா செய்குவான்
காட்டி வுள்ளவர் தமையா கைநிலை
வள்ள ஆனந்தேன் ஆனந்தவர்
காட்டின் காவல என்னக் கும்படி
கூல நாணின் வந்தோடுகள்.

ஆழி மேலவன் சரமே தற்கடி
ஆப்பா மேலவன் மேலவன்
குழம்பி டாதுவி தேது வாரவெனக்
கூலி சேர்வதால் மேலவன்
காங்க மற்றவன் தலை வாரவெனக்
சாத்தி மேலவன் திடமே
என்கிற தேரவோசி அர்வ மதவன்
இருவ குழங்கித் திட்டவர்.

காதி மேலவன் காட்டி வாவர்கள்
சாத வந்தவன் செய்குமா?
கேடு கொட்டி வந்த செய்குமா?
கூலி அன்புவன் சாதவர்
கூலி தூக்குவோ வந்தும் தீந்த
கூலி பாணமே ஹவன்
காதி வந்தி வென்ற மேலவன்
வாய் கந்தியன் பந்தவன்.

பறங்கியர்

அதிருத்தமாய் காலவியிலே அரசன் வந்து
அந்தரவன் மண்டபத்தே நாயக்கன் போது
தெருக்குறில் அழியாப் பூங்கொண்டான்
விளையுபயில்வார்த்தை மயங்கித் தந்தான்
முடிசெய்தே பங்கியல்வன் வளவன் ஸ்சித்
புறந்தவழி வந்திடுங்கி மந்தை வெங்கொள்
பிடிக்கின்றான் அதனுடைய மக்கள் அங்கே
பதிக்கக் கொண்டுவிடும் வாய்க்கின்றே.

அப்படியே செய்தியந்த அமேரகன் வர்கள்
யாளுவார உத்தரவின் பேரில் வந்து
கப்பல்களில் மந்தைகள் தந்திச் சென்றார்
கள்ளர்களே வேறுபடுவாய் அஞ்சுவெண்டாய்
இயல்பாய்வே மந்தைகள் வளர்க்கொடுக்க
எழுதவிறன் என்னுடைய தன்மே வந்தத்
தப்பித்தவன் தோரது பார்த்தும் வளவன்
சங்கிலியப் பறங்கியர்கள் அழியார்போதும்.

யாரவுகே தூதுவர்களை உடனே சென்று
யாழ்ப்பாணச் சளகன்களை கட்டி ஸோட்டிற்
யாராக விருந்தாலும் விரிசை தூத்த
யாமசொல்ல தாய்க்குறி வாய்க்கி வாரி
தோரன் பானையிலே செல்லா வித்த
நீசர்க்குச் சிவவன் தண்டம் தாய்க்கன்
தோரன் மயங்கிப் பாதகத் தகறி விட்டால்
சங்கிலியன் தோததை விசுத்திப் பாரி.

என்றுமேயச் சங்கிலியன் கூறி அங்கே
காலவாய் நகைக்கின்ற தே. து வந்த
மன்னவன் செந்தமோர் து. தன் செங்கொள்
மன்னவனே மன்னுந் பறங்கித் கூட்டம்
சொன்னது. தகட்கொள் உட்பு குத்து
கத்தென்கை மதம்மாதா முகவரின் முன்
அங்குநின் தோக்கமெனக் மாற்றி வந்த
அடிப்படுத்த மேலமுதல் மாற்ற வந்தும்

மாநகெம்மன்றின் மேலக மாத்தோட உத்தே
மரக்கவர்கள் தங்குதலால் சங்கம் தேட்கப்
பாதகர்கள் மந்தத்தெட டன்மீ வேறு
பாற்கொள்கை அங்கெய்து விட்டோ சென்றார்
வேதவெய்யா அங்கெய்து சென்ற தந்தே
விசரத்திக்கு வந்திடுங்கொள் அங்கெய்து
சாதகமாய் இயல்புதலில் அங்கெய்து
சங்கிலியன் வாய்க்கித் தகட்கொள் வேந்தே.

வேறு

து. தன் சொல்லவகத் தேட்டும் மன்னன்
தன்னைக் குத்தும் கொடுத்தான்-துட
மேலகன் வந்தென வளவன்-தாது
பிடிந்தார் அங்குப் பறங்கியர்-வந்த
மாவதுவகத் தாது உத்தத்தெட-வந்த
பார்க்கத் கூட்டத்தை தட்டி-தாய்க்க
காலின் தீரம் மாவத்தத-தாய்க்க
தன்னன் மந்தத் கொடுத்தத.

தாது பிடித்தார் வளவன்-சொல்ல
தாதுமே மேலகன் இவ்வாய்-து
மரக்கொள் அங்கு வாய்க்க-து
மாவ வளர்க்க-து மிலவன்-வளவன்
பொது தாய்க்கன் வாய்க்க-து
புலவர்க்கு வளவன் பிடித்தார் வந்த
காலகொள் கொடுத்த சென்றவரு-து
காலகொள் தாய்க்க-து மக்கள்

அன்மயம் தாடு பிறந்திட-அனாத
யாருந் தழுந்திட விலங்கியல்-நாடுந்
மன்னவன் வளறு பெயர்ப்புடன்-நானும்
மன்னன் விடுத்திருக்கன்-நாபயோ-வளி
மன்னன் விடுத்த மன்னதன்-கொந்த
பன்னனை விடுக்கத் துணியிடுதல்-புறிக
கன்னன் குறித்தத் துணியிடுதல்-புறிக
கப்பலில் ஏற்றி அனுப்புகள்.

ஆசிர மாயிதம் ஆண்டுகள்-வளங்கள்
ஆண்டியர் தந்தையர் ஆண்டு-தூதி
கொய்க்கப் போன்ற விவத்தினை-பிறர்
கொள்ளச் சகித்து விடுப்போ-பெற்ற
நாளை நிரக்கத் துணியினும்-புறிக
தன்னை விடுக்கத் துணியினும்-புறிக
காயினும் துணிக லுணியின-புறிக
நாட்டிட விடுக்கத் துணியினும்.

மன்னத்தின் உள்ளவர் யாவரும்-அனாத
மன்னன் மொழிக்கொருக் கேட்டும்-பாட
சொல்லிப் பறப்பட்டுச் செல்லுவோம்-அந்திக
தொழுகலைக் கொண்டு தன்னுமோம்-வள
ஒன்றாகக் கட்டி நன்றத்தன்-கொந்த
மன்னம் மகிழ்த்துரை கொந்தவன்-காய்கள்
இன்றிப் பறப்பட்டுச் செல்லுவோம்-புறிக
யாவரும் ஆரத்த மாகட்டினர்.

வாருந் பன்னகன் துழங்கின-பா
யாளை குதிசை நின்றத்தன்-பாட
பொருளும் கடலினைப் போலவே-அனாத
புறப்பட ஆரத்த மானது-நாடு
மன்னன் சின்னம் வளர்த்தன்-புறிக
மன்னன் ஆரத்திப் பொற்றோ-அனாத
கவனம் கொடுக்கப் புறப்பட்டான்-நாடு
வாரத்திடு நாட்டினைக் காக்கினர்.

மன்னுரிப் படைபெடுப்பு

கேத்தல்ந் கிரகன் கிரகன் கிரகன்
கேத்தல்ந் கிரகன் கிரகன் கிரகன்
கேத்தல்ந் கிரகன் கிரகன் கிரகன்
கேத்தல்ந் கிரகன் கிரகன் கிரகன்
கேத்தல்ந் கிரகன் கிரகன் கிரகன்
கேத்தல்ந் கிரகன் கிரகன் கிரகன்
கேத்தல்ந் கிரகன் கிரகன் கிரகன்
கேத்தல்ந் கிரகன் கிரகன் கிரகன்
கேத்தல்ந் கிரகன் கிரகன் கிரகன்
கேத்தல்ந் கிரகன் கிரகன் கிரகன்

பன்னகத் துணியினும் வந்துவிட்டார் கிரகன்
பாபுரிந்து விட்டார்-பாபு
மன்னன் களையும் கொழும்பும் துணியினும்
காட்டினார் களையும் கொழும்பும்-பாபு
மன்னன் பிறந்தவர் தன்மன் கிரகன்
மன்னன் களையும் கொழும்பும்-பாபு
களையும் கொழும்பும்-பாபு
களையும் கொழும்பும்-பாபு
களையும் கொழும்பும்-பாபு
களையும் கொழும்பும்-பாபு

காண்பு கேட்கலோர் வளம் மக்கள்
மன்னன் வந்துவிட்டார்-பாபு
புறக்கத் துணியினும் தன்மன் கிரகன்
புறக்கத் துணியினும்-பாபு
காண்பு மன்னன் மதக இலுப்பைக்
காண்பு மன்னன் மதக இலுப்பைக்
காண்பு மன்னன் மதக இலுப்பைக்
காண்பு மன்னன் மதக இலுப்பைக்
காண்பு மன்னன் மதக இலுப்பைக்
காண்பு மன்னன் மதக இலுப்பைக்

கம்பதியில் சென்ற பாலகதியார் தங்கணங்க
களைத்தொடர் பிடித்து விட்டார் - ஆவார்
தற்புதுதிறனாய்வு கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்
சங்கத்தில் காவலர் முறையார் - ஆட
இப்போது நம்மக்கு நீதிப்புகள் பிடுங்கித்
கொண்ட காவலர் பணிமுன் - சட்டம்
குட்புது செய்து கொடுத்திருக்கிறார்
தற்புதுதிறனாய்வு கொடுத்திருக்கிறார்

தமிழ்ப்பாண்டி அண்ணம் பழனிசுந்தர தலைவர்
அதிர்ப்பட்டியலுக்கு தலைமை - இவர்
தலைமை இடத்துட்பட்டியலுக்கு தலைமை
தலைமையில் இரத்தினம் - தலைமை
தலைமை இடத்துட்பட்டியலுக்கு தலைமை
தலைமை இடத்துட்பட்டியலுக்கு தலைமை
தலைமை இடத்துட்பட்டியலுக்கு தலைமை
தலைமை இடத்துட்பட்டியலுக்கு தலைமை

கனகசபைத் துணைத் தலைவர் திரு.கோவை
யாது மிகா சபை - காவல்
நகரப் புதித்திரு. கிரிபல வீரனா
நாணா. புதித்திரு. - மேலும்
தலைவர் மதிமகன் தலைவர் தலைவர்
சுதந்திரப் பாதகம் - நீதி
மற்றும் தலைவர் விசை நிதனம் தலைவர்
மண்ணைப் போட்டிருக்கிறார்.

மாதுகாப் பத்திரமாய் பரிந்திட்டின்
பாணாலிற் குளித்தே - திருக்
கேது வணங்கி வந்தேயுற்ற தாயநற்
கேதுவ்வாழ்வார்தான் - அகநா
மாதுகாப் பாணம் மலைய ஸ்ரீமத்த
வணங்கி மரித்தேயுற்ற - அந்த
நாதன் திருவருள் ஸரத்புறப் பரமேஸ்
வரமாய் பதிவா ஸ்ரீமத்தாய்

ഭിഷിപ്പൻ പരിപ്പൻ

தமிழகத்தின் வளத்தைப் பற்றித் தனது
நினைவுகளைப் பதிவுசெய்து பார்க்கும் மூலக்க
பொருளில்லாதது தூதரவர்த்தி எனப்படும் பிள்ளை
சோழியிலே வாழ்ந்திருந்தான். அந்த நேரம்
மல்லபியின் நிழல்களிலேயே பிள்ளையிடம்
மாடுகொடுத்த பண்டவரிடம் வந்தோடு தோடி
பெயர்ந்தபயன் தந்ததெனக் கொடுத்துச் சென்றான்
வேலைவென்ற கண்ணெடுத்துப் பார்த்து அந்நேரம்

அன்பெவள் உலாத்தே போயிடு கொண்ட
அநேந்த செல்வமே அழகு வந்தே
தென்பிற அருமபாகக் கட்டிக் காவற
சிறைகளைப் பிசகாடி, ஏங்க விறிறென்
அன்றத்த செல்வியினார் தாழார் மேட்டி
அச்சமுற்ற பாம்பினின்று செந்த போதென்
முன்னுமே தந்ததா ரோடு தாயார்
வாண்டபெரும் கோபத்தோ வெகிரப்பிட்
டரந்தை

உரிபணுக்குள் எவ்வளவுக்கும் உறவுகள் பென்றிப்
 ஓரரசர்கள் பெரிதானது அது மற்றது
 எவ்வளவு பெரிதானது கன்காணித் தாராய்
 இவையெவ்விரா முன்னமெவ்வாக் கண்டதோ
 எவ்வளவுப் பாக் கொண்டு வரகா தென்றும்
 இவ்வளவுப் பாக் கொண்டு வரகா தென்றும்
 இவ்வளவுப் பாக் கொண்டு வரகா தென்றும்
 இவ்வளவுப் பாக் கொண்டு வரகா தென்றும்

காட்டெய்வ உருண்டோடிச் செல்ல வேரார் நான்
தஞ்சைக்கே காவலாயும் விட ரோடு
மேட்டையாட்டிப் பறப்பாடுப் போனும் போது
மேயெழுநூல் தொடர்பற்ற பன்னகை காட்டில்
காட்டித்தந்த கட்டத்தளைத் தண்டிடு, அன்னதக்
கட்டயவவர் மாரென்றான்; அந்தித் போது
கோட்டைகட்டு மன்னிநிதும் பறப்பி லர்க்குக்
கொடுத்ததார் உரிமையெனக் குழறி தின்னான்.

வேறு

காழ இடத்தற வாயென
கோட்டு வணங்கியவர்
கோழநகன்னெறைய எண்ணியோர்
கோட்டை மனமத்தாரோ
நாட்டை மொய்நிலை அன்னவர்
கோட்டை மடக்கெழு
எழு மணித்திரு நாட்டிலை
விட்டுடன் விட்டேனே.

சங்கிலி வெள்ளெழு மன்னன்
விவகத சாணுநின்
சங்கிலி தனக்கே யறிதிலை
சினறு மீளக்கொடு
பொய்நிலை கட்டத்தளை
காழநகர யாக்கெழு
கங்கிலை மறவவர் செய்வறி
மெய்தின்னியேரோ.

பாசி மணித்திர ஈரவிய
கீழ்நிலை வத்தவர்கள்
வாசக மிக்க பொருட்களை
காங்கிலை நகரர்கள்
தாசிகள் பொன்னெடு மேட்டை
கீட்டு மடிப்பாரோ
காதல நகரிலே பொன்னை
தெய்வர்கள் கண்ணொரு.

கோட்டை கனரவிவர் கட்டுவது
காட்கொல் மேடு
நாட்டிலை விட்டிலை ரோட
கீழ்நிலை மடிக்கேனே
கோட்டை கனரவிடு சிவநகர்
கோட்டை கீழ்க்கேனே
விட்டிலை வந்திலை காட்டில்
மாரும் விடுகேனே.

கட்டிய கோட்டைமார் மருளு
மாரும் இழக்கச் சொல்
மட்டிகல் எழும் மருத்திபுல்
நாளை அறுத்துக்கொள்
கட்டை விட்டுமென்று இன்றிலை
செய்ய மருத்தாரில்
இட்டமுடன் தரை மட்டம்
தாசு இடிப்பீரோ

என்றிடு தேரவிகல் புடைத்திட
ஆசுநன் சிவநகர்
கொன்னார் கோட்டை விடுக்கு
வித்தையத் தயோவா
இன்றிலை பீராத மெய்யு
கொழிந்திடு முல்லையே
நன்னாள் மென்று நகரத்தவர்
ஏதும் தனிகாடு.

துவிறுவாசம் புரியாதார்

கண்ணீர்தாழிற் பங்குள்தனமகி
கரவக்புரி லின்றுநீர்
மன்னுக்கிவ யுமையியாட்டில
வணங்கா முடிவெந்தன்
பொன்னுமியை உட்பிவிட்டித்
தொட்டம் கிழம்பீரே
மின்றாநனை வாய்மேயுடல்
விடையாட்ட வேண்டாம்.

பெருளானைத் திட கொடுகட்டிடம்
மோழும்படி மன்னன்
உரினமதர விடையாழினத
உடைத்தல் துறும்முறையா
பிரமம்மிச ஸுதிரியினத
திருமயவணமத் துள்ளெயம்
அரமருகெதச் சொல்லிர் அனல்
அழிவற்றிலோர் ஐடமா.

அட்டாமை தரணைக்குறை
யாழ்வுன்கொல வந்தார்
மடைமாபுண் துயிலாத்கொடு
வாழ்க்கிலா சொன்னென்
படைகெவரு மிங்கொகையி
பழிவாங்கு மொகென்ன
உட்டாகெனப் யாசெனன்
நனத்தார் நயவஞ்சர்.

சென்றோர்சில மோசென்ற
தூய்மிக வுக்கொர்
கொன்றாபல பிபுளரக்கி
கொடியோர் ஒன்றிவிட்டார்
வின்றித்தூய்மொழிந்தார்
வருபொருள்பெறு மொட்டம்
கன்னியுடனார் வாய்க்களாழ்
தாட்டினபெரு கீரம்.

எக்டுமதயிற் கீரம்பரி
வழிப்பறப் பட்டார்
தூய்மயிற் விளமுந்திற்
உலர்ச்சிப் பிபுளக்கொடு
பின்புத்தம் பிபுளரு
பிபுளக்கொடு வலத்தால்
ருகன்முந்தக் கிங்கொடு
முதுகாங்குத வறும்.

வந்தோர் உனர கொன்றாருளம்
வளங்கார் பாரகெத்தார்
கீதாந்தாரிலை பெருகன்னகை
துவன்மின்னதது வுப்பார்
வபந்தாரமுடி செந்திந்தி
பறவன்ப பழிகாரர்
நிற்குதபி வின்றிவந்த
நிலைத்தோ அழிவெனென்.

அழிவெனென வறவின்தான்
தழிவுகள் கொன்றாருள்
துவன்மின்னதது வுப்பார்
என்றோடு பிபுளக்கொடு
நிலைப்படி வாய்க்களா
நுன்கொடுத் கிங்கொடு
எக்டுமதயிற் வறவாரணம்
சென்றும்பலம் வேண்டி.

பீரங்கிகள் உள்நாட்டுவடி
பிறக்கின்றன ஆங்கே
நீரம்மிக விவிலார்களில்
திட்டம்பல வுடைவார்
கொரங்கினை பேரேரதித்
ஆரோகக் செய்வோர்க்கு
வாசம்புரி இவ்வுர்தமிழ்
வாசம்புரி வாதுர்

—சுவிசேசியம்—

மந்திராஸோகை

ஹ்ருன் உரைத்தனை செட்டு நடைத்தலை
ஹ்ருன் சம்பெய்து - ஹ்ருன்
தெய்வில் காத்திடும் சாசனம் கவனி
செய்யத் துணிந்தவரே - இவர்
சுற்று வந்தருளத் திற்புட மன்றிது
பன்னித் தமிழர்கள்நாள் - ஏன்
ஹ்ருன் குந்தத் சம்பாஷ அழைத்தனை
வினைத் தொடங்கி விட்டால்.

சுந்தலார் வாழ்ந்த நிலத்தின் மேலே
சுந்தலார் வந்திருந்த - ஹ்ருன்
செய்த நிலத்தின் கண்ணிலேயுள் செட்டை
சுந்தலார் அழைத்த விட்டால் - அன்
சுந்தலார் மூலத்தின் விசேஷ
சுந்தலார் விட்டால் - ஹ்ருன்
சுந்தலார் கொளா தாத்திரம் பற்றிடு
செய்தை புரிந்துவிட்டார்.

சுந்தலார் கொளா விட்டால்
சுந்தலார் புரிந்துவிட்ட - ஹ்ருன்
சுந்தலார் இவ்வுரை செய்நிய ஹ்ருன்
சுந்தலார் பொருத்தவழி - ஹ்ருன்
சுந்தலார் மூலத்தின் விசேஷ
சுந்தலார் விட்டால் - ஹ்ருன்
சுந்தலார் கொளா தாத்திரம் பற்றிடு
செய்தை புரிந்துவிட்டார்.

சமவகம் புட்பகம் சொன்னதுவும் - சடல்
தாண்டி நடத்ததுவும் - அங்கே
மாவதும் வேலாவ வாகைய - பித்தலம்
ஆடல் நடத்தியதும் - சிதல்
சாவடி தாக்கி ஆலைத்திலும் இத்தல்
அவய - ஆய்வோ - அவர்
அவ்வெ செட்டிக் குழிப்பதற் கொடை
கொண்டு நடத்தவோம்.

அப்பா முதல் எழுந்திருவான் - பதில்
அங்கே சொந்தத்திலான் - அடை
இப்போ தெழுப்ப நகையாடா ஆவர்
என்ன புத்தகம் - பார் - அதோ
அங்கே தவறிக் காசியாடு சொந்தகர்
தாபெ - அணர்ந்தோவர் - அந்த
இப்படி வானதோர் தீக்கை உருத்தது
தவறலுக்கே கொடா.

இப்படி வானதோர் தீக்கை தாக்குதல்
என்னலுக்கே சிறப்பா - என்ன
தெப்பி முதல்தது பதறி வேதேனாக்
தென்னியா கழிந்தோர் - என்ன
அப்போது தவறிய தவறிக் காசியாடு
அவ்வெட்டி கொடுத்ததென - அது
தப்பென விப்பெயாடு தென்னாடு கீழேயென
காறிலுள் ஓரணமகையி.

கண்ண விலையக் சொல் இம் மத்திர்
மாற்றுக் கிண்கொழுது - இவன்
என்ன சிதைந்தவதற் கொன்னன் பேரென
இதரம் கொடுத்ததென - இவன்
தீயவன் உரிப்ப சொந்ததொரு தீய
செயவன் கொடுப்பவன் - இவன்
கொண்டிடு வாய்க்கார் கொன்னாடு வாய்க்கார்
தவறல் - தவறியோ.

முற்றம் புத்தகவன் மாத்தி பண்ணுதிக்
கூக்குறல் உள்ளதுபட - என்ன
படுபவ கூப்பனை விட்டன் கருத்தவன்
பாங்காய் சொந்தத்திலான் - அவ்வெ
கொத்தவன் சொந்தக் காத்தவத்கிய என்ன
காதி தருத்தவன் - என் - அப்போ
மாடுக்கு மத்திர் மன்னலுக் கித்ததன்
மாற்ற முன்னகை ஓற்றினன்.

கொளையில் இத்தப் பருங்கியர் கூட்டம்
குடியிருக் கிண்கொழுது - அவர்
கொளை கொழுப்பொழுதொரு வடுவின்
செயலாக தருத்து விட்டான் - இவ்வெ
வானதொர் அப்பதம் காட்டிடு கிண்கொழுது
ஆட்டி தீவைத்தயிடு - பிற
எனவ - சிந்துகை விட்டவிட்டான் கொழுது
காண்பது திச்சயமெ.

கொட்டை சிறுமவா கூட்ட கிருத்தது
பொழுது மல்லதொடு - அந்த
நாட்டின இவர்களை தாட்டி நாட்டாதாக
தவற விலையுடையா - என்னதன்
கூட்டிக் கொடுத்திட இவர்கே கொளுத்த
என்ன முன்னதன - தவிர
தாட்டி கிருத்த படைப்பவன் பெருந்தல்
கவருதன் தென்னாடுகொழுது.

பெரிய நாயகன் பிரிவு
காந்தர நாயகன் சென்னை
பாதிபாண்டி

படை உதவி பெறுள்

கற்புமிக்க யர்க்கிலின் கார்த்திகை கேட்டுக்
காவலையும் காந்தரன் ஒப்பிற் கொள்ள
மற்றவன் கிடைக்குவான் உதவிற் கொள்ள
காந்தரன் கப்பல்கள் கட்டிற் கட்டிக்
கொற்றியவன் வேறுகியாத் கருகாது
கெல்லேந்தன் கெல்லப் பாய நூல்பு
தத்சமயம் படைபுதல் வேண்டு மென்றோர்
தயவாய விண்ணப்பம் கொடுவோ மென்றோர்.

படைபுக்கு காவலின்றி மென்ப திலை
பறங்கியர்க்கு கொள்ளுகிற திறம் அந்நாள்
தனம் செயல் வேண்டுகின்ற சடையன் வயத்தே
சமராரும் மற்றவரை இங்கே வெல்லவோ
உடுக்கையிற் திருப்பவனுக் குதவும் கைப்பை
உதவிசெய் காவலென்று மென்றோ போரில்
கிடுத்தவனே செவயப் நாடக வல்லுள்
கிடுப்பவன் துணைபுரிய வரக்க னித்தான்.

பறங்கியரை வென்றோடு சரப்ப தத்துப்
பலநாணாய் போராடுந் தான் ஏன்
விதம்பேருந் தான் மாயாநன் கித்தோ போரில்
கிளரவாகக் கருகிலிற் கழித் திடபா
விடைகட்ட வேண்டியபி போர்த்துக் கோல்
கேசகளை பாருகற்ற ஓவல்வ நாலை
படைபுதல் போர்செய்யப் புறப்பட்டுள்ளோர்
பரதேசிக் கூட்டத்தை ஒழிக்க வேண்டும்.

கோட்டையார்ச் சிவமாரும் பறங்கி யர்க்குக்
கொற்றவந் பலதொக்கி தொடுக்க வேண்டுக
நாட்டிலினை குழப்பங்கள் அன்றி பண்ணி
தஞ்சாவதி அங்கேயே கடுத்து வயப்பாய
கட்டுபுதல் மன்னவென இங்கே புலனார்ச்
கெல்லிற்று மேயுதல் கிடைக்கா கிடைக்க
கூட்டமென்று பாடுவதற் றால் கண்டல்
வந்தாராது சமயகித்தான் உதவி தருகே.

கடாநாடுக்கும் தென்னாடுக்கும் தனி போகல்
வல்லமத தாருக்கும் அளவாடு விட்டுத்
கடமாரை பச்சிப்பன் கியார்க்கும் திட
கிடைக்கவான் காக்கவன் கியாறுக் குமற்
படைகொண்டு வந்தவனாம் படைத்து மன்றாய்
பகுதிக்கும் கடுங்கால் கட்டி பண்ண
தொண்டகட்டிப் போர்செய்யப் மறவர்க் கொன்றாம்
கண்டகட்டிப் போர்செய்யப் அனக்க ஹந்தன்.

இப்படிமாய் கல்லெனவே தூத தங்கன்
இரகிய நாத்தடக்கொ போது சில
கற்பாடு தவித்திற் சென்றி கெய்வார்
கயமார்போ தேயுறப்பிற் போர்க்குக் கோல்
நாட்டிற் பிடிக்கா திரைவ கிடுகிற்
நாட்டிற் போரார் தனமாய் துப்ப
நாடாடை போருகொடும் பத்து நாடகம்
கண்டல் கிட்டவர்கள் இவர்க் காணார்.

சங்கிலியன் இச்செய்கி யறிந்தான் கோபர்
கிடைக்கவன் இவையாணம் தகைய னந்தி
காணாக்கை பெற்றதன் படுகேல் பந்த
கேசகை மாய்க்கல் வந்த நாட்டிற்
காணாது மதியின் திறங்கு கிடு
கத்தர்களை இப்போடு கூட்ட வேண்டும்
சங்கிலியக்கும் தாந்தாட்டிகள் மாவம் காக்கத்
தக்கபடைபொன்னுடையார் செல்லோமென்றுள்

மண்ணவன் ஸ்ரீமாதன் பாதகொண்ட பங்கெ
 ஸாஸீரர் துறக்கப்பெறுந் தோயி யெவ்வன்ற
 கள்ளுர ஸ்ரீமத்பாணர் அணிவ முத்தெ
 தும்கூடுகர்க் காலகங்கு நுணர்த்தி கிறிசத்
 துள்ளிகில் முன்னவனும் கவசம் புனை
 துய்யக் காரணம் துறந்து செல்ல
 துள்ளினர் காலியமாள் கோயில் செந்தெ
 அன்புள்ளத தொடுதுந் செயல் ஐதருன்.

ஸரமீடும் வீரகாவி

அருளாடி அன்னை அருவாடி அன்பர்
 அழதாடி அன்பர் அன்பு
 திருவாடி அன்பன் செயலாடி ஸாட்டின்
 தெய்வமாடி துன்பு துன்பு
 பெரினாழ்வு நஞ்சுர் துன்புமாறு செயலும்
 பெருமாடி வீர காவர்
 ஒரு காளு ஸ்ரீமதன் அருவாடி அன்பன்
 துன்புமாடி துன்புமாடி துன்புமாடி.

ஸ்ரீமதன் செயலுள் கவிராஜி யுள்ளத்
 துன்புமாடி செயலுள் கவிராஜி
 தெய்வி செயலுள் கவிராஜி தெய்வ
 அருவாடி அருவாடி அருவாடி
 ஸாஸீரர் செயலுள் கவிராஜி செயலும்
 ஸாஸீரர் காவர் ஸாஸீரர்
 ஸாஸீரர் காவர் காவர் காவர்
 ஸாஸீரர் காவர் காவர் காவர்.

துயிலாத தெய்விக் கட்டுரை வந்து
 தெய்விகர்கள் காவர் காவர்
 காவர் காவர் காவர் காவர்
 காவர் காவர் காவர் காவர்
 காவர் காவர் காவர் காவர்
 காவர் காவர் காவர் காவர்
 காவர் காவர் காவர் காவர்.

கேள்

வீரம் மிக்க வென்று வீரர்
 வென்றுத் தெய்வநாயர்
 தீர்த் தொடு நாட்டைத் தாக்கத்
 வெகம் பொருள் சென்றார்
 40 மரும தியர் தென்கிள்
 எட்டி பாசல் வென்றுமே
 ஆர் ஆங்கு தொல்கல் தட்டித்
 தரித மாகச் சென்றனர்.

ரங்கொ டிர்க டுறவொ ள்க்கத்
 தாட்டிடைகன் ஆர்க்கவே
 எவ்வன் வாடு வாடு வாடு
 எவ்வு லெவ்வா யோக்கவே
 வெஞ் சுவர்க்கி மலையின் றுனை
 விளக்கி வென்றுத் தொதலெ
 தொன்று தாசா பொருள் பெறது
 புறந் தொரு வாடுகி.

கேள்நாடு கொன்று வென்று

வந்தாடுவது கிணம் தீர்
 வண்ணத் தமிழ் வீரர்
 பந்தாபுணர் பறங்கிற் தீர்
 பண்ணினை பண்ணிர்
 தொந்தார் உட்கு வெந்தார் உலம்
 வந்தார் பண்ணிர்
 தந்தோம் உயர் தந்தோமென
 சரிவார் பண்ணிர்.

இவ்வாறுவர் பெருந் தின்றனர்
 எதிர்ப்படை வீரர்
 வென்றவர்க்கு நுட்பத் தொம்
 எத்தேனல் கின்று
 எவ்வாறுவர் வஞ்சினதனர்
 எவ்வுருமே எதிரார்
 ஆவ்வாறுவர் வஞ்சினதனர்
 ஆட்டா வஞ்சினதர்.

பிரங்குகள் வெறுக்கின்றனர்
 பண்ணாடுவர் தமிழர்
 வீரத்துடன் பெருந் தின்றனர்
 வெறுக்கின்ற நாட்டர்
 தீர்த்துடன் பறங்கிற்படை
 செவ்வும் மறப் போக
 கரத்தமிழ் வீரர்க்குறு
 துணைய் கிளிதாமேர்.

துன்பம்மிக அந்நூர் உடல்
சொரிநொர் நகர்சின்னூர்
நன்னுத்தெய வியலாதொன்
சிலைவாழியும் திற்பார்
கன்னித்தமிழ் வண்ணம்வழக
கழிம்பார் புரிவெய்த
பெண்ணம்பெரும் பவடயோடிவர்
நெருந் பொருகின்றவர்.

பெருந் பொருகின்றார் பவ
பெரிதாய் அமைக்கின்றார்
வறுநும்பா தேசத்தவர்
வண்ணம் தவழ்கின்றார்
வறுநும்பவக வாரிப்பவ
விறுபுகழ்நா நின்றே
தருகின்றவன் மருகின்றவர்
கண்ணெய்நீர் கின்றார்.

கண்ணெய்நீர் வின்றார்செய
மண்ணை ஒருநாள்
அண்ணை அயலென்றார் இவன்
அணந்தெழிற் கின்றார்
கண்ணன் ஒருநாள் சான்ற
காதல் கொள்ளுந்நான்
ஒன்று பவயநகர்சின்ன
உடலைக் கொடுக்கின்றார்.

உடலைக் கொடுக்கின்றார் பவ
உய்யுந் கொடுக்கின்றார்
குடலைப் பிடுகின்றார்சின்
குழியைத் தழிக்கின்றார்
அடலா இடுக வார் பொருந்நான்
வார் தொற்றனர் அழிபொன்
நிடந்தெழிய வானென்னார்
தன்னைய ஒரு கண்ணென்.

தன்னைய ஒருகண்ணென் பிற
நாட்டான் எமதுநில்
தலையறவெ போர்செய்தவன்
தவக்துபிடுந் சின்னன்
இளம்பிப்படி விடுக்கின்றான்
எமத்தெயவ நாணம்
எனந் தக்கி வுரை செய்தவன்
கன்னித்தமிழ் மன்னன்.

மண்ணைய ஒருகண்ணென்
மறவர் கண்ணென்
பெண்ணம்பெரும் உடலானது
பெருந்நூர் திண்பொல
பிண்ணம்வாட வகியென்றவர்
பிழர்நொன் சிவநூர்
வண்ணை அவர் வீரம்பவக
வகியெய்வார் செய்தவன்.

கென்றோர் விடுகின்றார்சின்
செத்தார் பவநர்
இவ்விடுகொழிற் சின்நொன்
சாத்தார் பவநர்
நகரூப பத்தாவது
நகரில் தாழ்த்தவன்
பெண்ணெய் நிறுத்தெய்வென்
வீரத்தொடர் பொருநார்.

காதலன் காதலினை
கருத்தறினை சிவபெர்
தொற்றினர் தொண்டயற்றவர்
செவியற்றவர் சிவபெர்
வெற்றினர் விவற்றவர்
வெவியற்றவர் சிவபெர்
தொண்டினர் பொருநார்
குடியற்றவர் சிவபெர்.

கைசேரத்தனார் கரையேசரத்தனார்
பாண்டிபு பண்டவிரர்
பெருசெரத்தனார் விழிசெரத்தனார்
பெயர் பாட வானார்
பெருசெரத்தனார் பாண்டிபு
வனநாதி பொருகிணர்
பெருசெரத்தனார் பெருசெரத்தனார்
நிழலாசை வுதனார்.

குறிநிலையம் கொடுக்கிறது
குறையிலே தேங்கும்
குறையிலே உறையிலே
குறையிலே உறையிலே
குறையிலே உறையிலே
குறையிலே உறையிலே
குறையிலே உறையிலே
குறையிலே உறையிலே.

கலைத்தார் தமிழ்நீரர்
கடலுபுகார் பகலுபுகார்
கலைத்தார் தமிழ்நீரர்
கடலுபுகார் பகலுபுகார்
கலைத்தார் தமிழ்நீரர்
கடலுபுகார் பகலுபுகார்
கலைத்தார் தமிழ்நீரர்
கடலுபுகார் பகலுபுகார்.

பரிதானிலும் பதனிலுபுகார்
பதனிலுபுகார் பதனிலுபுகார்
பதனிலுபுகார் பதனிலுபுகார்
பதனிலுபுகார் பதனிலுபுகார்
பதனிலுபுகார் பதனிலுபுகார்
பதனிலுபுகார் பதனிலுபுகார்
பதனிலுபுகார் பதனிலுபுகார்
பதனிலுபுகார் பதனிலுபுகார்.

புருத்தெர பெருமெரட்டம் மிக
இருத்தெர கலைப்புகார்
கலைத்தெர கலைத்தெர கலைத்தெர
கலைத்தெர கலைத்தெர கலைத்தெர
கலைத்தெர கலைத்தெர கலைத்தெர
கலைத்தெர கலைத்தெர கலைத்தெர
கலைத்தெர கலைத்தெர கலைத்தெர
கலைத்தெர கலைத்தெர கலைத்தெர.

கலைத்தெர பகலுபுகார்
கலைத்தெர பகலுபுகார்
கலைத்தெர பகலுபுகார்
கலைத்தெர பகலுபுகார்
கலைத்தெர பகலுபுகார்
கலைத்தெர பகலுபுகார்
கலைத்தெர பகலுபுகார்
கலைத்தெர பகலுபுகார்.

கலைத்தெர பகலுபுகார்
கலைத்தெர பகலுபுகார்
கலைத்தெர பகலுபுகார்
கலைத்தெர பகலுபுகார்
கலைத்தெர பகலுபுகார்
கலைத்தெர பகலுபுகார்
கலைத்தெர பகலுபுகார்
கலைத்தெர பகலுபுகார்.

சங்கிலியம் கொண்டு மண்ணவன்—இந்தக்
கங்கிலியம் காண வந்தான்—இவன்
மயங்கி நின்று வருவதில்—அவன்
மத்தவ் வீராடு வரவென்று—அந்த
அந்த வந்து திரைகளை—நாங்கள்
அப்படி வீராடு வரவென்று—இந்த
சங்கிலியம் கொண்டு—இந்த
சங்கிலியம் கொண்டு—இந்த

புண்ணவன் தானம் வீராடு—இவன்
புத்தியை கொண்டு—புத்தியை—இவன்
மண்ணவன் வித்தியை—என்று—இவன்
மத்தியைக் கொண்டு—புத்தியை—இவன்
கொண்டு—புத்தியை—இவன்
புத்தியைக் கொண்டு—புத்தியை—இவன்
மண்ணவன் வித்தியை—என்று—இவன்
மத்தியைக் கொண்டு—புத்தியை—இவன்

இவ்வீர வண்ணவன் கொண்டு—அந்த
எத்தமாய் சங்கிலி வீராடு—அந்த
கொண்டு—காண வித்தியை—என்று
கொண்டு—காண வித்தியை—என்று
நன்றி வித்தியை—காண வித்தியை—என்று
நன்றி வித்தியை—காண வித்தியை—என்று
நன்றி வித்தியை—காண வித்தியை—என்று
நன்றி வித்தியை—காண வித்தியை—என்று

விழ்ச்சி

சங்கிலி மண்ணவன் மார்திட—அந்த
கொண்டு—புத்தியை—இவன்
கொண்டு—புத்தியை—இவன்
கொண்டு—புத்தியை—இவன்
கொண்டு—புத்தியை—இவன்
கொண்டு—புத்தியை—இவன்
கொண்டு—புத்தியை—இவன்
கொண்டு—புத்தியை—இவன்

என்று—புத்தியை—இவன்
கொண்டு—புத்தியை—இவன்
கொண்டு—புத்தியை—இவன்
கொண்டு—புத்தியை—இவன்
கொண்டு—புத்தியை—இவன்
கொண்டு—புத்தியை—இவன்
கொண்டு—புத்தியை—இவன்
கொண்டு—புத்தியை—இவன்

கொண்டு—புத்தியை—இவன்
கொண்டு—புத்தியை—இவன்
கொண்டு—புத்தியை—இவன்
கொண்டு—புத்தியை—இவன்
கொண்டு—புத்தியை—இவன்
கொண்டு—புத்தியை—இவன்
கொண்டு—புத்தியை—இவன்
கொண்டு—புத்தியை—இவன்

பொன்னுக் கடினமயு மாடுமே—இந்தம்
 பன்னொழிச் செயதிட மாவமு—ஒரு
 கன்றி லீலாத நிருகமப—அவ்வி
 நாட்டினப் பத்திகாந் தியவா—கற்கள்
 மன்னவ னுன்னிற் று கழத்தல்—தமிழ்
 மரண மிருக்கு தழிவரோ ளன்னித்
 கொன்னுதல் கொல்லட்டும் கன்னமன்—இதைக்
 கூறிட என்னுளம் ஸ்பபுமா.

கோட்டுத் துடிதுடித் திட்டவன்—அதம்
 கொடுத் துருகுமே தெய்வமே—எவப்
 கோட்டுத் துடிவா உடைத்தவன்—அந்தப்
 புணவாழ் விழிந் துடிதவன்—அட
 காட்டிக் கொடுக்கவென் தந்தையு—இய்கு
 வாவா மிருக்கிறார் என்பதை—நாணும்
 கோட்டு முயிரோ மருக்கிறன்—என்ன
 கேவல மான தோட்டார்.

அற்பு பதவி வெறுப்பால்—அந்த
 அன்னியர்க் கெய்வநூல் நாட்டிலை—எவப்
 விற்றினும் வாவா வருப்பினு—அந்த
 வெடிக் கன்ன மறப்பினு என்னப்
 பெத்தவ னுயினு மாகட்டும்—இந்தப்
 யினரையப் பெறறுத்தி னாகுமே—என்றல்
 சொற்படி நீயாக நாத்திலை இந்தத்
 துன்பத்தை நான்களை நிச்சவா.

தோற்றென்கள் வந்திரு செருந்ததும்—அவர்
 குழிநிள் ஆயிரத் செயவதும்—பொய்
 காரத்திட என்னிக் கோட்டதும்—என்ன
 தன்னாநிள் உன்னம் தினைவயும்—ஒன்றும்
 யாற்றா மன்னர்க் குரைத்திட—தமிழ்
 மானத்தை இன்னுந் காத்திட—இந்தா
 கார்த்துக் கொண்டு கொல் வாவென்—அந்தக்
 காசிகை கூறிவ னுப்பினுள்.

வருந்தும் வறிகை

தோழியர் போன பின்னர்
 கோனகழற் றுயர் மொந்தித்
 நாழிருந் கூத்தக் சோபத்
 நன்னடை மெழுகாய் வார்த்து
 வாழிடத் தோ வந்த
 வஞ்சகர் வள்ள ராகி
 மழத்தை ஆட்டி செயல்
 எண்ணுதல் முறைப்பா வென்பான்.

அன்னிய ரொடு செய்த
 ஆகியவெரு சமரின் போது
 வன்னியன் படைகொண் டுயிற்
 வறுமையென் நிருத்தி யாந்தோம்
 மின்னதும் மளரார் கிலி
 மிக்ககெடப் பொத் தானே
 தன்படை வறுவ திருந்
 தாமதம் பேர்ந்த கொள்ளல்.

வஞ்சக னுன் கூக்கை
 வன்னியன் வார்த்தை நன்னிக்
 கொஞ்சமுந் சந்தே மிக்கை
 கொற்றவன் உயரத் திட்டால்
 நஞ்சை கொத்த தியன்
 நம்பிக்கைத் துறோடி யாதித்
 துஞ்சிடாத் தமிட குக்கை
 குண்டுகள் செய்கி றுறே.

மத்தேயாணரக் கொண்செயர் வித்த
மூடலை அண்ண செவ்வே
மோத்திரம் செய்து தக்க
துணியென மண்ணக் கொண்டான்
நேத்திர மற்குள் வந்த
நீசருக் குறுவு மாலு
ஆத்திரம் பற்று கையோ
அடியினென் என்ன செய்வேன்.

செங்கிலிற் பிறந்த நாட்டைச்
விவளநுன் செந்த நாட்டைச்
தந்தையர் மூண்ட நாட்டைச்
சமரசம் விவள நாட்டைச்
வைத்திடும் பாணன் பாடி
பரிசெய்து பெற்று நாட்டைச்
செந்தமாய் உள்ள நாட்டைத்
துறையெனத் திறப்ப மோயாம்.

மங்கையர் மாணம் போதும்
மறுத்தயிற் றீரம் போதும்
வங்கலின் பெருமை போதும்
இயிங்குடற் செவ்வம் போதும்
செங்கும் பண்ட தாய்
செந்தயிற் மறுத்த போதும்
சங்கிலி இவ்வெய்யுள்
சங்கிலும் ஆழிந்து போதும்.

மட்டிக் கிடந்த போதும்
பறங்கயர் முன்ன கையைக்
கட்டிகார் காலு போதோ
காண்பவர் தலைத்தி டாரோ
இவ் வாலித் திரும் மானுக்
கிருக்கின்ற மகிழவும் காலுவுள்
கட்டியே கைத்து விட்டாற்
கடுகன வெனு நன்னொ.

மோல்கை இடிக்குத் தியர்
குடிசை வகுத்துத் தியர்
நாலினும் மேலாம் எங்கண்
கைவத்தை ஆழிக்குத் தியர்
நாலும் மடவார் சுறையர்
நுறைகொள் கின்ற தியர்
பெண்ணுக் கொடிய தியர்
மீதாவுக்கொ தன்ப ராணர்.

தந்தையும் மொடியா னுணர்
தன்வல ருள மானுன்
தந்தையர் நாட்டை விநச
தத்திடை சுறுவு மானுள்
வைத்தயிட் சங்கி சிக்கு
பாணியோ பனைய மானுள்
செந்தயிட் தரவே வன்ன
செய்திடப் போதும் ஆர்வார்.

செந்தந்தவன் கண்ணீர்; தந்தை
துறையத்தை எண்ணி எண்ணி
எரித்தவன் தெருளம், துறைய
என்செய்வென் இறைவா என்நே
பரித்தனன்; நாட்டை எண்ணி
பதறினன்; பனைய கைத்தார்
சந்தனன்; தனயின் மீளும்
தரித்தவன்; எதயன் நலகான்.

ஆவியுந் கோரும் ஆவியன்
மூடமார் கோடும்; வேலாம்
காலியன் கண்ணுந் கோதும்
காமனும் விடும்; கின்ற
மயிர் மன்ன மேலி
ஒளிமீழத் தந்தை போதும்
பாணியோ நேத்தே செவ்வே
பலதத்தைத் தன்வகு கோதும்.

அப்பா வெள்ளன்

எந்திவன் வருந்தும் வெண்
வகிய தேயில் வந்து
ஒன்றுமே விடாது சொன்னவன்
உத்தமன் புறப்பட்ட டிட்டான்
நல்லதான் செய்தோம் அம்மா
நாட்டிலே காதல் விட்டான்
ஒன்றுதான் வருளை வென்றே
கீழ்ப்புறம் அப்பா தின்றான்.

வருசில் வெள்ளன் வானம்
வாங்கினான் கையா என்னை
விஞ்சியே பார்த்தான் உன்னை
விடுவாறு விழ்ந்து விட்டான்
அஞ்சியப் பான வானம்
அஞ்சாதவாய்த் தேயில் மான்டான்
நாநிலை கொத்தோன் பெற்ற
நல்லகையப் பார்த்துச் சொல்லான்.

பாதலி எந்தன் டிட்டன்
பறம்புலர்க் காத வகன்
காதலோ மன்ற உவகைத்
கவிப்புடன் வைப்ப தற்கு
கொண்டேயே செருந்து விட்டான்
பிறைவோர் காட்டி விட்டான்
ஆகவால் உவகைய் விட்டான்
ஆபத்து என்றே கர்.

வீட்டுன் வானம், வீச
வெட்டுண்டு குருதி பாய
வாசமென் குழகன் விழ்ந்து
வருந்தினான் வருந்திக் கொண்டே
தேசத்தெக் காதல் விட்டான்
கிறியில் கொடுத்த வகை
காளை ஆரோகம் செய்யும்
எந்தைமைக் காப்பாய் என்னுள்.

கல்லென தீன்று தீயன்
கணத்திலில் உனயே மாதர்
கொல்லுந் துயர வெய்திக்
துருதுத் துள்ளி வெந்து
கொல்லா பெற்றதென் துயரை
கொல்லாளை ஆக வானம்
செய்வாள் வளர்த்த வகை
சேயின் மாரித்தென் கல்லுள்.

வருசியே வீடு வெட்டி
வருத்திற் கையா கொசு
நாளைவாய் ஆன்பாய்க் காசு
தவையிற் கைகளை தோற்கிக்
கொல்லுதான் எட்டை மாரி
நாட்டுவாய் உவகைத் கொன்றென்
வருசியை மாரிற் மாரிவென்
வருகிறென் என்னுள் கொன்னுள்.

அதிர்ச்சியற்றான்

பொங்கிலும் குடுகிச் சேற்றிக்
புதைந்நுலி ஓச வரட
மல்லகையும் வகுந்நுநி போது
மன்னவ னேடு வந்து
அய்துள லிலை வரவும்
அந்நவன் அதிர்ச்சி யுற்றார்
செங்கரும் பனையான் தன்னைச்
சேர்த்தனைத் தரற்ற வானுன்.

தோழியும் தீய மாகத்
தூயனம் நாட்டைக் காத்து
வானுக்கே இரையாயப் போன
வருந்ததைத் தெய்வ னோயால்
அதிர்நர் வவரம் போற்றார்
வருங்கெடுநு செய்கைச் சொந்த
பழத்தில் மணிகள் வர்னை
என்யறிந் தெடு சென்றார்.

வன்னியன் மட்டிக் கொண்டான்
வஞ்சமே பரிந்த வந்தார்
அவ்வானும் மட்டிக் கொண்டான்
கோவிலி நான துணை
கண்ணனும் மட்டிக் கொண்டார்
காவலை வழிந்து விட்டோன்
மண்ணையே காத்து தெய்வ
மறந்தன மனயந்த தெனே.

என்றனின் இதயக் கோகில்
இருக்கிற தெய்வ மோளன்
என்றனைப் பிடித்தென் வாறு
உருகினில் வாழ வல்லென்
தந்தையின் சதியிற் கிவிக்
தாரண மீது விற்ற
கந்தர வநு இத்தத்
துவரத்தை மறப்ப தெய்வோ.

மெய்யெனாம் நடுந்தும்; மன்னன்
விழியெனாம் சேரவி கொட்டும்
கையெனாம் துடிது டிக்கும்
கவ்வெனாம் ஒளிய மூங்கும்
வெய்கம் கழறுந் தீள்
வானமும் இரென்று தோன்றும்
யுகேன விதியோ எள்ளும்
அறிவற்ற மரம்போது சாழும்.

தேத்திரம் தெருப்பைக் கக்கும்
தெருசெவரம் குறழி தீர்தும்
நாத்திந் மரமும் வார்த்தை
நெக்குறும் தஞ்சை மீது
ஆந்திரம் பொங்கும் இந்த
அரிதியும் முவமனோ எள்ளும்
தோத்திரம் செய்யும்; மன்னன்
துன்பத்தை அனக்க வாமோ.

தெய்வமானான்

என்றிவன் புலம்பும் போது
 என்னைழ மயக்கம் நீக்கி
 அன்புள்ள அரசே என் தன்
 ஆணைய நிகர்த்த வேந்தே
 இன்றுநீயே மீயுந் தேரந்
 இரந்திந்த வரங்கள் கேட்பேன்
 நன்றியே மறுத்தி டாமல்
 உலந்தவித் திருநல் வேண்டும்.

குறியே செய்த பேர்கள்
 குலைய மீதில் மீண்டும்
 நற்குண நீள ராஜி
 நடப்பது முண்டு காதந்
 கொற்றவ வவது தந்தை
 கொடியவன் என்னும் எண்ணம்
 பெற்றவன் ஆகை யானே
 மிகுபெறுத தருண் வேண்டும்.

என்றவன் தந்தை செய்த
 இவ்வெழு தன்னை வவத்தி
 வானவென் தந்தை தானே
 வருந்தி வேண்டாம் எனின்
 வீரனின் வடிக் பெண்ணி
 வேதனார் பாய் வேண்டார்
 அழிந் வெள்ளை சிவிய
 உண்ணார் புளர்த்து கொள்வார்.

காணிகத் தடுப்பார் இத்தத்
 தாரணி மீதில் இவ்வு
 பாணியை மட்டு கொள்ள
 பாணியில் விநில வகையோ
 வானையும் கணவரம் எண்ணி
 ஆடவியை நடத்தி நாடாள்
 தேவையைய பூர்ந்தி செய்வார்
 செகமொகம் உண்ண வயிற்றும.

செய்வதென் தந்தை வேந்தன்
 செய்வது தன்னை நோக்கித்
 வையவே வரங்கள் தந்தை
 சத்தியம் காணிற வறிய
 பெய்தசென் குறிய காணே
 பெரியதொர் திவக மிட்டுத்
 கணகத் திடுத்தி வந்தது
 கந்தியை ஒரு வளரன்.

முறுவலம் இகழிந டுக்க
 முகத்திலொர் ஓவியம் விரர்
 சிறுத்தல் சிறு முத்தாய்ச்
 சித்திய சொல்ல மீயவ
 இறுகவே மன்னன் வையை
 எந்திவழ பிடித்த வண்ணம்
 இறப்பதன் முன்னர் அப்பா
 வய்ஞவார் அழைய வென்றன்.

தற்கொண் அவனும் சொந்த
 மயலும் அறியா மருகை
 கொற்றவ தந்தை பெருந்தே
 காப்பிடு எந்தே வேண்டச்
 சொந்திடு மாறி மன்னன்
 கொள்ளொருத் துயர மெய்தத்
 கற்றவன் நீண்டேன் உண்ணா
 காற்றினுள் வைய வாக்கே.

திருந்தவன் தந்தை யென்றே
 இயம்பிற் றுன்ன தாகத்
 நாயந்தவன் ஆன் ஆதிதா
 நாயவன் மறைத்து விட்டான்
 மறந்தவன் மகித வத்தை
 மக்களால் மறக்க வெண்ணுவி
 பறந்தவன் வளிறும் நாட்டுப்
 பற்றுமில் தெய்வ மாணுள்.

சங்கீத மூட்கி சிறுத்தது

நவ்வகலில் வாழ்க்கை வாழ்ந்தது - அந்த
 தாழ்மேல் சென்று மடிந்தது
 செங்கலில் தீட்டின வாழ்வன் - சிறுத்த
 திகில் வாழ்ந்து மலர்ந்தவன்

தந்தித் கொடியும் வாழ்ந்தது - வாழ்
 நவ்வகலில் வாழ்ந்தது
 சங்கீத ஆட்கி சிறுத்தது - அந்தத்
 தாழ்மேல் வெங்கல் புகழ்ந்தது.

வாழ்த்து

வாழிய அபந்தரில் வாழிய வாழ்க்கை
 வாழிய சரநன் குடி
 வாழிய நவ்வகலில் வாழிய வாழ்க்கை
 வாழிய அவையம் வாழி.

தேவன் வாழிய பரிசு
 வாழிய நவ்வகலில்
 வாழிய வாழ்க்கை

முற்றம்

6967cc

155640

கம்பர், பாரதியார், பாரதிதாசன் போன்ற தமிழ்ப் புலவரின் பரம்பரையிலே வந்த கவிஞர் காரை. செ. சுந்தரம் பிள்ளை இக்காவியத்தின் மூலம் ஈழத்துக் கவிஞர் வரிசையிற் சிறப்பிடம் பெறுகின்றார்.

கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன்.
பேராதனை, 1-4-70.

ஆயிரத்திலொரு கவிஞர். காரை. செ. சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்.

மல்லிகை, பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம்.
மார்ச்சி 1969.

காவியத்துக்கொரு காரை. செ. சுந்தரம்பிள்ளை
வியாபாரி மூலை. செந்தமிழ்மணி பொன், கிருஷ்ணபிள்ளை.

வீறு நடையும் தனித்துவமும் மிக்கவர் கவிஞர் சுந்தரம் பிள்ளை.
12-11-69 விரகேசரி.

இளங்கவிஞராயினும் ஆசிரியர் ஆழமான சிந்தனை மிக்கவர்.
சுதந்திரன், 18-10-69. அம்பி.

காரை. செ. சுந்தரம்பிள்ளையின் கவிதைகள் யாரையும் துள்ள வைக்கும்.
கவிஞர் வி. கந்தவனம் குரும்பசிட்டி.

வானார் புயலார் வயங்குவெற் பூற்று வளநதிபோல் பேனா வழியுள மென்மல ரூன்றிற் பிறந்த நவத் தேனா றியைந்து தெவிட்டா தமைந்தபல் திஞ்சவையின் தேனும் புலம்மிகு சுந்தரம் பிள்ளைநின் றிங்கவிவே.
அல்-ஹாஜ் ஆ. மு. ஷரிபுத்தின்.
மருதமுனை, 27-12-69.

தங்கப் பதக்கமும் சாகித்ய மண்டலச் சார்பரிசும் பொங்கிப் பொலிந்திடுஞ் சங்கிலிக் காவியப் பொற்பரிசும் எங்கும் புகழ்ந்திடும் எத்தனை யோபல இன்னிருதும் செங்கை பெறத்தவஞ் செய்சுந் தரம்பிள்ளை சீருறவே
அரியாலையூர், 28-2-70. கவிஞர் வே. ஐயாத்துரை.

‘ஈழநாடு’ லிமிட்டெட், யாழ்ப்பாணம்.